

Bu eser, Ehl-i Beyt dostları Dilan,
Zeynelabidin ve Furkan BAHŞİ
kardeşler tarafından bastırılmıştır

Kevser Suresi:

Rahman, Rahim Allah'ın Adıyla
"Şüphesiz biz, sana Kevser'i verdik.
Şu hâlde Rabbin için namaz kıl ve tekbir
alırken, namazda ellerini boğazına kadar kaldır.
Doğrusu asıl soyu kesik olan, sana kin duyandır."

ŞAM ZİYARETLERİ

Hz. Zeynep ve Hz. Rukayye

Hazırlayan:
Cafer BENDİDERYA

KEVSER

3

Kevser Yayınları: 100

Dizgi ve Mizanpaj:

Kevser

Kapak:

Hasan Halimi

Baskı:

Akademi

1. Basım: Mart / 2007

ISBN: 978-975-6640-79-1

Kevser Basın Yayın Ltd. Şti.
Horhor cad. Eren Apt. No: 78 / 3
Fatih – İSTANBUL
Tel: 0212 – 534 35 28
Faks: 0212 – 631 36 01

İÇİNDEKİLER

Ziyaret Adabı.....	9
Dımeşk Şhrindeki Ehlibeyt Türbeleri.....	20
Hz. Zeynep	20
Hz. Zeyneb'in Kısaca Hayatı	20
Doğumu	20
İsim ve Künyesi.....	21
Evliliğı	22
Başına Gelen Musibetler	22
Hz. Zeyneb'in Vefatı ve Türbesi.....	24
Hz. Zeyneb'in Hutbesi.....	24
Hz. Zeyneb'in Haremine Girmek İçin Okunan İzin Duası.....	30
Hz. Zeyneb'in Ziyaretnamesi.....	32
Hz. Zeyneb'in Mufcaa Ziyareti.....	36
Hz. Rukayye'nin Nurlu Makamı	62
Hz. Rukayye'nin Ziyareti	62
Büyük Emevî Camii	67

1- Babu'l-İmare.....	67
2- Kubbetu'l-Gavare (Kurban Kayası)	68
3- İmam Seccad'ın Mihrabı	68
4- İmam Hüseyin'in Başının Makamı	69
6- Hz. Hud'un Makberi ve Makamı ve Hz. Hızır'ın Makamı	71
7- Hz. Yahya'nın Başının Makamı.....	71
Hz. Yahya ve Diğer Peygamberlerin Ziyaretnamesi	74
8- Ehlibeyt Esirlerinin Suffesi:	77
Babu's-Sagir Mezarlığı	78
Ehlibeyt ve İzleyicilerine İsnat Edilen Mezarlar.....	79
1- İmam Hüseyin'in Kızı Sakine:.....	79
2- İmam Ali'nin Kızı Ümmü Külsüm:	79
3- Fatıma-ı Sugra:	81
4- Hamide Bint-i Müslim:	83
5- Abdullah b. İmam Cafer Sadık.....	84
6- Abdullah b. İmam Zeynelabidin.....	84
7- Abdullah b. İmam Bâkır.....	84
8- Meymune	84
Kerbela Şehitlerinin Başları:	84
Şehitlerin Başlarının Defnedildiği Yer.....	86
Peygamber Efendimizin Ashabı	88
1- Bilal Habeşi.....	88
2- Abdullah b. Ümmü Mektum	89

3- Abdullah	90
4- Esmâ Bint-i Umeys.....	91
5- Fizze	92
Hz. Peygamber'in Eşleri	93
1- Ümmü Seleme.....	93
2- Ümmü Habibe:.....	93
Kutsal Kasiyun Dağı:.....	94
Dımeşk Etrafındaki Ziyaretler	97
1- Hz. Habil'in Kabri.....	97
2- Mağaratu'l-Cev veya Erbain Mağarası.....	99
3- Ashab-ı Kehf'in Mağarası	99
4- Muhyiddin Arabi'nin Mezarı.....	100
Dımeşk Etrafındaki Kutsal Mekanlar	102
1- Merc-i Azra, Hucr b. Udeyy'in Mezarı	102
Hucr B. Udey'nin Kabrinin Yanında Bulunanlar.	106
Halep Şehrindeki Ziyaret Yerleri	108
1- İmam Hüseyin'in Türbesi, Nokta Mescidi.....	108
2- Muhsin b. Hüseyin'in Türbesi.....	109
3- Hz. Zekeriyya'nın Kabri:.....	110
Câmia Ziyareti	112
İmam Hüseyin'in Aşura Ziyareti.....	116
İmam Hüseyin'in Erbain Ziyareti.....	134

Müminlerin Kabirlerini Ziyaret	142
Tevesül Duası.....	152
Tevesül Duasının Anlamı	158
İmam Mehdi'ye Dua.....	164
Tövbe Zikri.....	164
Ziyaretlerden Sonra Okunan Dua	166

ZİYARET ADABI

Ziyaret adabı oldukça fazladır; biz burada onlardan sadece bazılarını değiniyoruz:

1- Ziyaret yolculuğuna çıkmadan önce gusül yapmak.

2- Boş ve yararsız şeyler konuşmamak ve yolda tartışmamak.

3- Her ziyaret için ayrı bir gusül yapmak.

4- Büyük ve küçük abdestten temizlenmek.

5- Temiz, yeni ve beyaz elbiseler giymek.

6- Türbeye gidildiğinde küçük adımlar atmak, yavaş ve vakarla, huzu ve huşu içerisinde hareket etmek, başı aşağı dikmek, yukarıya ve etrafa bakmamak.

7- İmam Hüseyin'in (a.s) ziyareti dışında diğer yerlerde güzel koku sürmek.

8- Mübarek türbeye giderken zikir, hamd, tespih ve tehlil (La ilâhe illellah demek)le meş-

gul olmak ve Hz. Muhammed (s.a.a) ve Ehlibeyt'ine salat ve selâm göndermek.

9- Türbenin kapısında durarak giriş izni duasını okumak, o türbenin sahibinin makam ve mevkisinin azamet ve yüceliğini düşünmek, huzu ve huşu kazanmaya çalışmak, kendi halini, onlara veya onların ilgi duydukları kimselere karşı kusurlarını düşünmek... Gerçekten kendisine bakarsa ayakları hareket etmez; kalbi kor- kar ve gözleri ağlar olur. Bu, aslında ziyaret adabının özüdür.

Bu konuda Sehavî'nin şiirlerini ve Allame Mec- lisi'nin, *Biharu'l-Envar* kitabının *Uyunu'l-Mu'- cizat* bölümünde kaydettiği bir rivayeti naklet- memiz yerinde olacaktır. O hâl içerisinde bu şi- irleri okumak uygundur:

Dediler ki...

Yarın onların haremlerine varılacak,
Kafile emniyet ve güven diyarına ulaşacak.
Onlara itaat eden herkes,
Onları görerek sevinecek.

Dedim:

Günahkârım ben, çarem nedir?
Hangi yüzle onlar mülakat edilir?

Dediler ki:

Affetmek onlara yakışmaz mı?

Ümit besleyenleri affetmek yaraşmaz mı?!

Gittim yanlarına, koştum kapılarına,

Bazen korkarak, bazen bağışlarını umarak.

O rivayet de şöyledir: Şîlerden olan İbrahim Cemmal, bir gün Ali b. Yaktin'in huzuruna çıkmak istedi. İbrahim sıradan bir deveceydi; Ali b. Yaktin ise Harun Reşid'in veziriydi. Görünüşte İbrahim'in Ali b. Yaktin'in huzuruna çıkabilecek seviyede olmadığından onu engelledi. O yıl Ali b. Yaktin Hacc'a gitti. Bu yolculuğunda Medine'de İmam Musa b. Cafer'in (a.s) huzuruna çıkmak istedi; fakat İmam (a.s) onu huzuruna kabul etmedi. İkinci gün İmam'ın (a.s) evinin dışında o hazreti ziyaret ederek, "Efendim! Suçum neydi, neden içeri girmeme müsaade etmediniz?" diye arzetti.

İmam, "Çünkü sen kardeşin İbrahim Cemmal'ı içeri kabul etmedin ve İbrahim seni affetmedikçe Allah Teala senin çabanı kabul etmekten sakındı." buyurdu.

Ali, "Ey efendim! Şimdi ben İbrahim'i nereden bulayım? Ben Medine'deyim, o ise Kufe'de!"

dedi. Bunun üzerine İmam (a.s) buyurdu ki:
"Akşam olunca hiç kimse fark etmeden gizlice Bâki mezarlığına git. Orada eyerlenmiş bir deve bulacaksınız. O deveye binerek Kufe'ye git."

Akşam olunca Ali b. Yaktin Kufe'ye gitti; o deveye binerek çok kısa bir zaman içerisinde İbrahim Cemmal'ın evine ulaştı. Deveyi yatırarak kapıyı çaldı. İbrahim'in içeriden, "Kimsin sen?" diye sorması üzerine, "Ali b. Yaktin'im" cevabını verdi. İbrahim hayretle, "Ali b. Yaktin'in benim evimin kapısında ne işi var?!" diye sordu. Ali b. Yaktin, "dışarı çık; büyük bir problemim var" dedi ve içeri girmesine müsaade etmesi için onu yemine verdi. İçeri girince, "Ey İbrahim! Sen beni affetmediğin müddetçe efendim benim amelimi kabul etmekten çekindi." İbrahim, "Allah bağışlasın seni" dedi. Bunun üzerine Ali yüzünü toprağa bırakarak ayağını yüzüne bırakması ve ayağının altını yüzüne sürmesi için onu yemine verdi. İbrahim bu işten çekindiyse de Ali b. Yaktin ısrar etti. Sonunda İbrahim ayağını Ali b. Yaktin'in yüzüne bırakarak ayağının altını yüzüne sürdü. Ali b. Yaktin "Allah'ım şahit ol" dedi. Sonra dışarı çıkarak o deveye binerek aynı

gece Medine'ye geri döndü. Deveyi İmam Musa b. Cafer'in evinin önünde yatırdı. İmam'ın (a.s) yanına varması için kendisine izin verildi ve İmam (a.s) da onu kabul etti.

Bu rivayetten kardeş haklarının ne kadar büyük olduğu anlaşılmaktadır.

10- Mübarek türbeyi ve türbenin eşiğini öpmek. Şeyh-i Şehid der ki: Eğer insan, kendisini o mekana ulaştırdığı için Allah'a şükretmek amacıyla secde ederse daha iyidir.

11- Türbeye girerken camiye girer gibi sağ ayakla girmek ve sol ayakla çıkmak.

12- Kendini mezara yapıştıracak kadar mezara yaklaşmak; mezardan uzakta durmanın saygı olduğu sanısı bir hatadır. İçeri girince mezara yapışmak ve onu öpmek ile ilgili rivayet vardır.

13- Ziyarete arkası kibleye gelecek şekilde yüzünü mezara dönmeli; bu saygının sadece masumlara has olduğu sanılmaktadır. Ziyaret duasını okuduktan sonra yüzün sağ tarafı mezara konulur ve tazarruyla dua edilir, sonra yüzün sol tarafı konulur ve Allah Teala'dan o mezarın sahibinin hürmetine, o yüce zatları kendisi hakkında şefaatçi kılması istenilir. Çokça dua

etmek ve yakarmak, sonra da mezarın baş tarafına gidip kibleye doğru durup dua etmek önemle vurgulanmıştır.

14- Eğer zaaf, bel ve ayak ağrısı gibi bir mazereti yoksa dua okunurken ayakta durmak.

15- Mezarı görünce ziyaret duasını okumaya başlamadan önce tekbir getirmek. Bir hadiste şöyle geçer: "Kim İmam'ın (a.s) karşısında tekbir getirir de "La ilâhe illellah vahdehu lâ şerike leh" derse onun için Allah'ın büyük rıdvanı yazılır."

16- Ehlibeyt İmamları'ndan (a.s) rivayet edilen ziyaret duasını okumak ve avam halktan bazılarının bazı ziyaretlerden alarak uydurdukları ve cahil insanları onlarla meşgul ettikleri ziyaret dualarını okumaktan çekinmek. Şeyh Kuleynî, Abdurrahim Kasir'den şöyle rivayet eder: İmam Cafer Sadık'ın (a.s) huzuruna giderek, "Fedanız olayım; ben kendi yanımdan bir dua yazdım." dedim. Bunun üzerine İmam (a.s) şöyle buyurdu:

Kendin yazdığın duayı bırak; bir sıkıntıyla karşılaştığında Resulullah'a (s.a.a) sığın. İki rekât namaz kıl ve onun sevabını o hazrete hediye et...

17- Ziyaret namazı kılmak; en az ziyaret namazı iki rekattır. Şeyh-i Şehid der ki:

Resulullah (s.a.a) ziyaret edilirse ziyaret namazı türbenin içinde kılınmalıdır ve eğer Ehlibeyt İmamlarından (a.s) biri ziyaret edilirse ziyaret namazı mezarın baş tarafında kılınmalıdır. Ziyaret namazının türbenin camisinde de kılmak câizdir.

Allame Meclisi der ki:

Bence ziyaret ve diğer namazları mezarın arka tarafında ve baş tarafında kılmak daha iyidir.

18- Ziyaret için özel bir namaz şekli rivayet edilmemişse, ziyaret namazının birinci rekâtında Yâsîn Suresi'ni ve ikinci rekâtında Rahman Suresi'ni okumak. Namazdan sonra o hususta rivayet edilen dua varsa o duayı okumak, eğer rivayet edilen dua yoksa dini ve dünyası için aklına gelen duayı etmek ve duanın alanını genişletmek; çünkü bu duanın icabet edilme ihtimali daha fazladır.

19- Şeyh-i Şehid der ki: İnsan mukaddes hareme girdiğinde cemaat namazı kılındığını veya namaz vaktinin girmiş olduğunu görürse, önce

namaz kılmalı, aksi durumda önce ziyaret etmek daha iyidir; çünkü oraya ziyaret için gitmiştir. Eğer ziyaret esnasında namaz kılınırsa ziyaretçinin ziyareti bırakarak namaza durması müstehapır ve o esnada namaz kılmaması mekruhtur.

20- Şeyh-i Şehid, mübarek türbelerde Kur'an tilavet ederek onun sevabını ziyaret ettiği zatın ruhuna hediye etmenin de ziyaret adabından olduğunu vurgulamış, bunun sevabının ziyaretçiye döndüğünü ve ziyaret edilen kişinin de yücelmesine neden olduğunu ifade etmiştir.

21- Yakışksız ve boş sözler konuşmamak, dünya sohbetleriyle uğraşmamak; dünya sohbetleriyle ve boş sözlerle uğraşmak her zaman ve her yerde kınanmış, özellikle Allah Teala'nın Nur suresinde "**Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdir...**" (Nur/36) şeklinde yüceliklerini bildirdiği o mukaddes türbelerde hiç yakışık almaz. Bu tür hareketler rızkı engeller ve kalbi katılaştırır.

22- Ziyaret esnasında sesi yükseltmemek.

23- Günahlardan dolayı tövbe ve istiğfar etmek. Ziyaretten sonra daha önce sahip olduğu ahlak, davranış ve konuşmasını düzeltmek.

24- Mümkün olduğu kadar türbenin hizmetçilerine infak etmek. Bu mübarek yerlerin hizmetçilerinin hayır ve iyilik sever, dindar, görgülü olmaları, ziyaretçilerden gördüklerine tahammül etmeleri, onlara öfkelenmemeleri, sert davranmamaları, ihtiyacı olanların ihtiyaçlarını gidermeye çalışmaları, yolunu kaybeden gariplere kılavuzluk etmeleri uygundur; kısacası hizmetçilerin o mekanları temiz tutma, koruma, ziyaretçileri koruma gibi gerekli tüm işleri en iyi şekilde yapmaları gerekir.

25- Etraftaki fakirlere ve ziyaretgâhın bulunduğu şehirdeki iffetli yoksullara, özellikle Allah'ın nişanelerini yücelten seyitlere, ilim ehline, gur-bet ve düşkünlüğe duçar olanlara, para ve mal-larını çaldıran kimselere infak ve ihsan etmek.

26- Şeyh-i Şehid der ki: Ziyaret adabından biri, ziyaretten sonra başkalarının ziyaret etmesi için dışarı çıkmakta acele etmektir. Yine şöyle eklemiştir: Kadınlar ziyaret etmek istediklerinde erkeklerden ayrılmalı ve yalnız ziyaret etmelidirler. Ancak akşam [sakin vakitlerde] ziyaret etmeleri daha iyidir. Yine... iyi ve şık elbiseleri

çıkarp normal bir elbise giymeli ve kendilerini daha az insanın görüp tanınması için gizlice dışarı çıkmalıdır; kadınların erkeklerle birlikte ziyaret etmeleri de mekruh olmasına rağmen câizdir.

Buradan anlaşılıyor ki, bu konuda oldukça kınanan nokta, normalde kadınların ziyaret adına kendilerini süsleyerek güzel elbiselerle evden dışarı çıkmaları, ziyaretgâhlarda erkeklerle engel olmaları veya kendilerini mezara yapıştırarak veya erkeklerin karşısında oturarak ziyaret etmeleri, insanların dikkatini dağıtmaları, ziyaret edenlere, namaz kılanlara, dua edenlere, ağlayanlara ve münacat edenlere engel olmaları ve insanları Allah yolundan engelleyenlerin kapsamına girmeleridir. Ve gerçekte bu tür kadınların ziyareti ibadet değil ilahi yasak ve haramlardan, Allah'a yaklaşma vesilesi değil Allah'tan uzaklaşma vesilesi sayılmalıdır.

İmam Cafer Sadık'tan (a.s), İmam Ali'nin (a.s) Irak halkına şöyle buyurduğu rivayet edilmektedir:

Ey Irak halkı! Bana, kadınlarınızın yolda erkeklere ulaştıklarını (yabancı erkeklerle karşılaştıklarını) haber verdiler; hiç utanmıyor musunuz?! Allah, utanmayanlara la-

net etsin.

Esbağ b. Nubate İmam Ali'den (a.s) şöyle nakleder:

En kötü dönem olan ahir zamanda ve kıyametin yaklaştığı bir dönemde kadınlar açılacak, çıplak olacak, dinden çıkıp fitnelere girecek, şehvetlere yönelecek, lezzet ve ayyaşlığa koşacak, haramları helal sayacaklar ve onlar cehennemde ebedi kalacaklardır.

27- Ziyaretçiler çok olduğu zaman mezara ulaşanlar, diğerlerinin de kendileri gibi mezara ulaşmaları için ziyaretlerini kısa tutup dışarı çıkmaları uygundur.

28- Ziyaret dönüşünde veda ziyareti yapılır. Nakledilen dualarla yapılırsa daha uygundur.

DİMİŐK ŞEHRİNDEKİ EHLİBEYT TÜRBELERİ

Hz. Zeynep Selamullahi Aleyha

Suriye'nin Dımışk Şehrinin güneyinde yer alan Emirü'l-Müminin Hz. Ali'nin (a.s) kızı Hz. Zeyneb-i Kübra'nın (s.a) haremi, ziyaret edip yüzlerini kapısına sürmek için dünyanın dört bir yanından gelen çeşitli mezheplere mensup Müslümanların, özellikle Ehlibeyt sevgililerinin sığınağı ve kalplerinin attığı yerdir.

Hz. Zeyneb'in (s.a) Kısaca Hayatı

Doğumu:

Müminlerin Emiri Hz. Ali'nin (a.s) iki kızı vardır. Bunlardan biri Zeyneb-i Suğra diye bilinen "Ümm-ü Külsüm" ve diğerisi ise Abdullah b. Cafer'in eşi Zeyneb-i Kübra'dır.

Hz. Zeynep (s.a) hicretin beşinci yılında Cemaziyülevvel ayının beşinci günü Medine'de dünyaya gelmiştir. Hz. Zeynep (s.a) İmam Hüseyin'den iki yaş küçüktür. Nübüvvet ve imamet evinde ve o terbiye ile büyüyen Hz. Zeyneb'in (s.a) dedesi fahr-i kainat Hz. Muhammed Mustafa (s.a.a), annesi âlemdeki kadınların efendisi Hz. Fatimatü'z-Zehra'dır. Hz. Zeynep (s.a) beş yaşında dedesi Allah Resulünü (s.a.a) ve annesi Hz. Fatıma'yı (s.a) kaybetmiştir. Babası, Peygamber efendimizden sonra insanların en üstünü ve ilk Müslüman olan Hz Aliyy-i Murtaza'dır.

İsim ve Künyesi:

Dedesi Hz. Peygamber ona "Zeynep" ismini vermiştir. Künyesi "Ümm-ü Külsüm" ve "Ümm-ü Hasan"dır. Kendisiyle aynı ismi taşıyan kız kardeşi ile ayırt edilmesi için ona "Zeyneb-i Kübra" denilmektedir. Yine "Sıddıka-ı Kübra" diye bilinen annesi Fatimatü'z-Zehra'dan (s.a) ayırt edilebilmesi için "Sıddıka-ı Suğra" lakabı ile çağrılıyordu. Yine "Akile, Akiletu Benî Haşim, Akiletü't-Talibiyin, Muvassaka, Arife, Alimetun Gayru Muallame, Fazile, Kâmile, Abidetu Âl-i Ali" lakaplarıyla tanınmaktadır.

Evliliği:

Hz. Zeynep (s.a) evlilik yaşına varınca amcası Cafer-i Tayyar'ın oğlu Abdullah ile evlendi. Abdullah Hz. Zeynep'ten (s.a) beş yaş daha büyüktü.

Babasının büyük oğlu olan Abdullah b. Cafer, annesi Habeşistan'a hicret edince orada dünyaya gelmişti. Abdullah, Habeşistan'da dünyaya gelen ilk Müslümandır.

Hz. Zeyneb'in (s.a) Abdullah'tan Cafer, Avn, Ümmü Külsüm ve Ümmü Abdullah isimlerinde dört çocuğu olmuştur. Bazıları onun Abbas, Abdullah ve Muhammed isimlerinde üç oğlunun daha olduğunu söylemişlerdir.

Başına Gelen Musibetler:

Hz. Zeyneb-i Kübra (s.a) dedesi Allah Resulü'nün vefatıyla başlayan birçok musibetlere uğramıştır. Peygamber efendimizden sonra annesi Hz. Fatıma'nın (s.a) musibetine şahit olmuş, sonra hicretin 40. yılında babası Emirü'l-Müminin Ali'nin (a.s) şahadetine tanık olmuştur. Babasının şahadetinden sonra Hz. Zeyneb (s.a), kardeşi İmam Hasan Müçteba'nın şahadetiyle bir büyük musibete daha tanık olmuş, bu büyük musibetlerden büyük sabır ve direniş dersi almış,

böylece Kerbela sahrasında karşılaşacağı musibetler karşısında sarsılmaz bir dağ gibi olmaya hazırlanmıştır. İşte bu nedenle Kerbela çölünde çocuklarından, kardeşlerinden, yeğenlerinde ve kendi ailesinden onlarcasının çok feci bir şekilde kurban olmalarına tanık olmasına rağmen sabır ve metanetini kaybetmemiştir.

Hz. Zeynep (s.a) kardeşi şehitler efendisi Hz. İmam Hüseyin'in (a.s) kıyamının mesajını İslam topraklarının dört bir yanına ulaştırmak, Ehlibeyt'in ve İmam Hüseyin'in (a.s) çocuklarının sorumluluğunu üstlenebilmesi için sanki özellikle eğitiyordu Allah Teala onu. Hz. Zeyneb'in Kufe'de İbn Ziyad'ın karşısında ve yine Şam'da Yezid'in sarayında okuduğu hutbelerde İmam Hüseyin'in (a.s) mazlumiyeti, kimliği, misyon ve hedefini açıklayıp onların gerçek çehresini insanlara tanıtmayı, maskelerini düşürmesi ve onları yerden yere vurması böyle sarsılmaz bir sabır, metanet ve direnişi gerektiriyordu.

Hz. Zeynep (s.a) bir süre esir kaldıktan sonra İmam Hüseyin'in (a.s) ailesinden olan diğer esirlerle birlikte ve Kerbela'ya ve oradan da Medine'ye döndü.

Hz. Zeyneb'in (s.a) Vefatı ve Türbesi

Hz. Zeynep (s.a) Medine'ye döndükten bir yıl sonra eşi Abdullah b. Cafer'le birlikte tekrar Dımeşk'a gitmek zorunda kaldı. Abdullah'ın orada arazisi vardı.

Hz. Zeynep (s.a) "Raviye" denen köyde bir süre kaldıktan sonra hicretin 62. yılında, Recep ayının on beşinde pazar akşamı orada vefat etti ve Müslümanların çoğunluğu arasında meşhur görüşe göre günümüzde Zeynebiyye diye meşhur olan ve şehre bitişen, eski Dımeşk'a yedi km. uzaklıktaki Raviye köyünde defnedildi.

Bazı nakillere göre, Hz. Zeyneb (a.s) Medine'ye döndükten sonra her toplulukta insanlara Ümeyyeoğulları'nın zulüm ve cinayetlerini anlattığı için Yezid'in emriyle Medine valisi ondan Medine'yi terk etmesin istemiş ve o da kocasıyla birlikte Şam'a gitmek zorunda kalmıştır.

Hz. Zeyneb'in Şam'da Yezid'in Karşısında Okuduğu Hutbe

İmam Hüseyin'in (a.s) ehlibeyti Yezid'in ter-tiple-diği meclise götürüldü. İmam Hüseyin'in (a.s) kesik başı da Yezid'in önüne bırakılmıştı.

Yezid bir çubuk istedi ve onunla İmam Hüseyin'in (a.s) dudak ve dişlerine vurmaya başladı ve sonra da İbn-i Zeb'arî'nin şiirini okumaya başladı:

Keşke Bedir Savaşı'nda öldürülen kabilemin büyükleri olsalardı da,

Hazrec kabilesinin, kılıçlarımızın inmesiyle nasıl inlediğini görselerdi.

Görselerdi de bunun sevinciyle çığlık atarak "Ey Yezid, ellerin kırılmasın!" deselerdi!

Biz Haşimoğulları büyüklerini öldürerek, Bedir Savaşı'nın yerine hesap ettik.

Ahmed'in yaptıklarından ötürü, onun oğullarından intikam almazsam Hindifoğulları'ndan değilim!

Ali kızı Zeyneb (s.a) bunu duyunca, yerinden kalktı. Allah'a hamd-u senâ ve Resul'üne salat ettikten sonra şu ayeti okudu:

Sonra kötülük yapanların uğradıkları son, Allah'ın ayetlerini yalanlamaları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu.¹

Ve şöyle devam etti:

1- Rûm, 10

"Ey Yezid, esir olarak şehir şehir dolaştırmakla bu geniş yeryüzünü ve bu fezayı bize dar ettiğini, bizi Allah katında hor ve zelil, kendini de yücelttiğini ve bu olayların da senin yüce makamından olduğunu mu sanırsın ki bundan ötürü çok övünür ve sevinirsin? Dünyanı abat ettiğin için çok mu mutlusun? Her şeyin istediğin gibi gerçekleşmesine ve saltanatı ele geçirmene çok mu sevinirsin? Yavaş ol, yavaş! Allah'ın, **"O küfre sapanlar, kendilerine tanıdığımız süreyi sakın kendileri için hayırlı sanmasınlar, biz onlara, ancak günahları daha da artsın, diye süre vermekteyiz. Onlar için aşağılatıcı bir azab vardır."**¹ buyurduğunu unuttun mu yoksa?"

"Ey azat edilenlerin (Mekke'nin fethi sonrasında) oğlu, kendi kadın ve cariyelerini perde ardında tutup Resululla-h'ın (s.a.a) kızlarını da yüzü açık ve örtüsüz olarak düşmanlarının yanında şehir şehir dolaştırman ve her konağın sakinlerine göstermen, yabancıya ve aşınaya, alçaklara ve şerefli insanlara, bu himayesiz esirleri göstermen insaf ve adalet midir? Soylu ve asil

1- Âl-i İmrân, 178

insanların ciğerini ağzına alıp sonra dışarı atan ve şehitlerin kanıyla beslenen birinden¹ nasıl merhamet beklenebilir? Her zaman itiraz, husumet ve kinle bize bakan kimse, elinden gelen her türlü kötülüğü neden yapmasın? Şimdi de sanki bu yaptığıyla günah işlememiş gibi mest ve mağrur bir hâlde cennet gençlerinin efendisi Hüseyin b. Ali'nin (a.s) dişlerine çukubla vuruyor ve pervasızca, 'Bedir Savaşı'nda ölen büyüklerim keşke burada olsalardı da bu durumu görmekle çığlıklar atarak, 'Ellerin dert görmesin ey Yezid!' deselerdi.' diyorsun. Niye bu sözü demeyesin ve niye bu şiiri okumayasın ki? Sen Muhammed (s.a.a) evlatlarının kanına buladın elini ve yeryüzünün yıldızları olan Abdulmuttaliboğulları'nı katlettin. Fakat bununla kendi ölüm ve bedbahtlığına zemin oluşturdu. Şimdi de duyuyorlarmış gibi kendi kabilenin yaşlılarını sesliyorsun. Çok geçmeden sen de onlara katılacak ve 'Keşke ellerim kırılışaydı ve dilim lâl olsaydı da bunları demeseydim!' diyeceksin."

"Ey güçlü Allah'ım, bize zulmedenlerden intikamımızı ve hakkımızı al ve gazabının ateşin-

1- Hind'in Uhud Savaşı'nda, Hamza'nın ciğerini ağzına alarak yemek istemesi olayına işarettir.

de yak onları!"

"Yezid! Bu yaptıklarınla ancak kendi derini yüzdün ve kendi etini parçaladın. Çok sürmeyecek; Peygamber (s.a.a) evlatlarının kanını akıtmak ve Ehlibeyt'ine saygısızlıkta bulunmakla yüklendiğin bu vebalin altında Hz. Peygamber'in (s.a.a) huzuruna çıkacaksın. O gün Allah onları bir araya toplayacak ve haklarını alacaktır. **"Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' sanmayın. Hayır, onlar Rableri katında diridiler, rızıklanmaktadırlar."**¹ Allah'ın hükmedici, Muhammed'in (s.a.a) davacı ve Cebrail'in de ona yardımcı olacağı gün senin için yeterlidir. Seni bu makama getirerek Müslümanların sırtına bindirenler, zalimler arasından ne de kötü bir bedel seçtiklerini çok yakında anlayacak ve kimin daha bedbaht olduğunu bilecekler. Sen konuşulmayacak kadar değersiz birisin; ama mevcut durum, seninle konuşmayı mecbur etmiştir. Seni kınamak ve zemmetmek ise benim gözümde değerli ve büyük bir iştir. Gözler ağlamakta ve sineler de gam ateşiyle yanmakta. Ah, Allah ordusunun şey-tan ordusu eliyle öl-

1- Âl-i İmrân, 169

dürülmesi ne ilginçtir! Bizim kanımız ellerinden damlamakta ve etlerimiz ise ağızlarında çiğnenmekte. O arı ve pak bedenler yer üstünde kalmıştır. Çöl kurtları sırayla onları ziyaret etmekte." "

"Ey Yezid, bugünkü zaferini ganimet biliyor isen, yaptıklarından başka bir şey göremeyeceğin o gün geldiğinde bunun hesabını vereceksin. Allah kullarına haksızlık etmez! Biz de şikâyetimizi O'na yöneltiyoruz. O'dur bizim sığınağımız. Ey Yezid, kendi işinle meşgul ol ve istediğin şekilde düzen kurmak için çalış! Ne yaparsan yap, Allah'a andolsun ki adımızı silemeyecek, vahyimizi söndüremeyecek ve bizim işimizi bitiremeyeceksin. Alnındaki bu lekeyi de silemeyeceksin. Çünkü aklın âlil, yaşayacağın günler az ve kâlidir. "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun!" diye seslendiğinde gaybî müna-di, o gün bu topluluğun da dağılacaktır. Allah'a hamdolsun ki, başlangıcımızı saadet ve mağfiret, sonumuzu da şehadet ve rahmet kıldı. Allah'tan istiyoruz ki nimetini şehitlerimize tamamlasın, mükâfatlarını artırsın ve bizleri de onlar için salih haleflerden kılsın. Çünkü O, ba-

ğışlayan ve şefkatlidir. Allah bize yeter, ne de güzel vekildir O!"

Hz. Zeyneb'in (s.a) Haremine Girmek İçin Okunan İzin Duası

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِإِذْنِ اللَّهِ وَ إِذْنِ رَسُولِهِ وَ إِذْنِ مَلَائِكَتِهِ وَ أَنْبِيَائِهِ
الْمُرْسَلِينَ وَ الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ وَ بِإِذْنِ السَّيِّدَةِ
الزَّيْنَبِ الْكُبْرَى بِنْتِ الْأَمَامِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ
السَّلَامُ أَدْخُلْ هَذِهِ الرُّوضَةَ الْمُبَارَكَةَ، وَ ادْعُوا اللَّهَ
بِفُنُونِ الدَّعَوَاتِ، وَ اعْتَرَفْ لِلَّهِ بِالْعُبُودِيَّةِ، وَ لِلنَّبِيِّ
وَ الْأَئِمَّةِ الْمَعْصُومِينَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِالطَّاعَةِ، رَبِّ
أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ،
وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا. بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ
وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ.

Okunuşu:

Bi-iznillahi ve izni Resulihî ve izni melaiketihî ve enbiyaihî'l-mürselîne ve'l-eimmeti'l-masûmîne ve bi-izni's-Seyyideti, ez-Zeynebe'l-Kübra, binti'l-Îmam Emiri'l-Müminin aleyhi's-selâm, edhulu hazihî'r-ravzate'l-mübareke ve ed'uvellahe bi-funûni'd-deavat, ve e'terifu lillahi bi'l-ubûdiyye, ve li'n-Nebiyî ve'l-Eimmeti'l-masûmîne aleyhimu's-selâmu bi't-tae. Rabbi edhilnî mudhale sıdkın ve ahricnî muhrace sıdkın, vec'al min ledunke sul-tanen nasîra. Bismillahi ve billahi ve fî sebîlillahi ve ala milleti Resulillahi sallallahu aleyhi ve Alih. Allahummeğfir lî verhamnî ve tub aleyye, inneke ente't-tevvabu'r-rahîm.

Anlamı:

Allah'ın izniyle, Resulünün izniyle, mukarrep meleklerin, gönderilmiş peygamberlerinin ve masum imamların izniyle ve efendimiz, İmam Emirü'l-Müminin Ali'nin (ona selam olsun) kızı Zeyneb-i Kübra'nın izniyle giriyorum bu mübarek ravzaya ve çeşitli dualarla çağırıyorum Allah'ı; Allah'ın kulu olduğumu, Peygamber ve masum Ehlibeyt İmamları'na itaat etmenin farz oluşunu itiraf ediyorum. Rabbim, beni doğruluk üzere içeri sok ve beni doğruluk üzere dışarı çıkar. Bana katından yardımcı bir güç ver.

Hız. Zeyneb'in (s.a) Ziyaretnamesi

Seyyid İbn Tavus (r.a) *Misbahu'z-Zair* adlı kitabında Ehlibeyt İmamları'nın evlatlarının ziyaret edildiği iki ziyaret nakletmiştir. Biz aşağıdaki ziyaret metnini o ziyaretlerden aldık:

السَّلَامُ عَلَيَّ جَدِّكَ الْمُصْطَفَى، السَّلَامُ عَلَيَّ
أَبِيكَ الْمُرْتَضَى، السَّلَامُ عَلَيَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ،

الَسَّلَامُ عَلَيَّ خَدِيْجَةَ اُمِّ الْمُؤْمِنِيْنَ. اَلَسَّلَامُ عَلَيَّ
الْفَاطِمَةَ اُمِّ الْاَنْبِيَاءِ الطَّاهِرِيْنَ. اَلَسَّلَامُ عَلَيَّ اَيْتُهَا
السَّيِّدَةَ الرَّكِيَّةَ الطَّاهِرَةَ الْوَلِيَّةَ، الدَّاعِيَةَ الْحَقِيَّةَ.

اَشْهَدُ اَنَّكَ قُلْتِ حَقًّا وَ نَطَقْتِ صِدْقًا، وَ دَعَوْتِ
اِلَى مُؤَلَايَ وَ مَوْلَاكِ عِلَانِيَّةً وَ سِرًّا، فَارِ مُتَّبِعِي وَ نَجَا
مُصَدِّقِي، خَابَ وَ خَسِرَ مُكْذِبِي. اِشْهَدِي لِي بِهَذِهِ
الشَّهَادَةِ لِاَكُوْنَ عِنْدَكَ مِنَ الْفَائِزِيْنَ بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ
طَاعَتِكُمْ، وَ تَصَدِيقِكُمْ وَ اَتِّبَاعِكُمْ.

اَلَسَّلَامُ عَلَيَّ يَا سَيِّدَتِي وَ اَبْنَةَ سَيِّدِي، هَا اَنَا
اَسْتَوْدِعُكَ دِيْنِي وَ اَمَانَتِي وَ خَوَاتِيْمَ عَمَلِي وَ جَوَامِعَ اَمَلِي
اِلَى مُنْتَهَى اَجَلِي، اَلَسَّلَامُ عَلَيَّ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَكَاتُهُ.

Okunuşu:

Esselamu alâ ceddiki'l-Mustafa, esselamu
ela ebiki'l-Murtaza, esselamu alâ seyyidey-
ni'l-Hasani ve'l-Hüseyin. Esselamu ale'l-Ha-
ticete ümmü'l-müminin. Esselamu alâ Fati-
mete ummu'l-eimmeti't-tahirîn. Esselamu
aleyki eyyetuhe's-seyyidetu'z-zekiyye, et-ta-
hiretu'l-veliyye, ve'd-daiyetu'l-hafiyye.

Eşhedu enneki gulti hakken ve netagti
sıdgan ve deavti ila mevlaye ve mevlaki ela-
niyyeten ve sirren. Fâze muttebiuki ve neca
musaddiguki, habe ve hasire mukezzibuki
ve'l-mutehallifu enki. İshidi li bi-hazihîş-
şhadeti li ekune indeki mine'l-faizine bi-
ma'rifetikum ve taetikum. Ve tasdigikum
ve't-tibaikum.

Vesselamu aleyki ya seyyideti ve'bnete
seyyidi. Hâ ene estevdiuki dîni ve emaneti
ve havatime ameli ve cevamia emeli ila
munteha eceli. Vesselamu aleyki ve rahme-
tullahi ve berekatuh.

Anlamı:

Selâm olsun deden Mustafa'ya, selâm olsun baban Murtaza'ya, selâm olsun iki efendi Hasan ve Hüseyin'e, selâm olsun müminlerin annesi Hatice'ye.

Selâm olsun Ehlibeyt İmamları'nın annesi Fatıma'ya, selâm olsun sana ey arınmış efendimiz ve ey tertemiz velimiz ve ey ikram sahibi davetçi.

Şehadet ederim ki sen hakkı söyledin, doğru konuştun, insanları açıkta ve gizlide benim ve senin Mevlana davet ettin. Sana tabi olan saadete erdi, seni doğrulayan kurtuluşa erdi; seni yalınlayan ve sana muhalefet eden ise ümidi boşa çıkıttı, zarar etti. Sen de benim bu şehadetime ta-nıklık yap ki ben de sizi tanımak, size itaat etmek, sizi tasdik etmek ve sizi izlemekle kurtuluşa erenlerden olayım.

Selâm olsun sana ey efendim ve efendimin kızı. Ben ömrümün sonuna kadar dinimi, emanetimi, amelimin sonlarını ve tüm arzularımı sana emanet ediyorum. Allah'ın selamı, rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Hz. Zeyneb'in (s.a) Mufcaa Ziyareti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَاحِبِ الْخَوْضِ وَاللِّوَاءِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَنْ عُرِّجَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ وَوُصِّلَ إِلَى
مَقَامِ قَابِ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ نَبِيِّ الْهُدَى وَسَيِّدِ الْوَرَى،
وَمُنْقَذِ الْعِبَادِ مِنَ الرَّدَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ
صَاحِبِ الْخُلُقِ الْعَظِيمِ، وَالشَّرَفِ الْعَمِيمِ، وَالْآيَاتِ
وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ،
وَالْخَوْضِ الْمَوْرُودِ وَاللِّوَاءِ الْمَشْهُودِ، السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَنْهَجِ دِينِ الْإِسْلَامِ، وَصَاحِبِ
الْقِبْلَةِ

Mufcaa Ziyaretinin Anlamı

Rahman ve Rahim Allah'ın Adıyla

Selâm olsun sana ey peygamberlerin efendisinin kızı, selâm olsun sana ey (Kevser) havuzunun ve (kıyamet günündeki) sancağın sahibinin kızı, selâm olsun sana ey gökyüzüne çıkarılan, (Allah'a) iki yay arası kadar veya daha fazla yaklaştırılan kimse- nin kızı.

Selâm olsun sana ey hidayet peygamberinin, insanların efendisinin ve kulları yok olmaktan kurtaranın kızı, selâm olsun sana ey yüce ahlaka, kapsamlı üstünlüğe, ilahi, ayetlere ve Kur'an-ı Kerim'e sahip olanın kızı.

Selâm olsun sana ey övülmüş (şefaat)
makamına, inilecek havuza, apaçık görü-
lecek sancağa sahip olanın kızı, selâm ol-
sun sana ey İslam dininin apaçık yolunun,
kible ve Kur'an'ın, doğruluk, hak ve ihsan

وَالْقُرْآنِ، وَعَلِمَ الصِّدْقِ وَالْحَقِّ وَالْإِحْسَانِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ صَفْوَةَ الْأَنْبِيَاءِ، وَعَلِمَ الْأَتْقِيَاءِ، وَمَشْهُورِ
الدِّكْرِ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللَّهِ وَسَيِّدِ خَلْقِهِ،
وَأَوَّلِ الْعَدَدِ قَبْلَ إِجَادِ أَرْضِهِ وَسَمَاوَاتِهِ، وَآخِرِ الْأَبَدِ بَعْدَ
فَنَاءِ الدُّنْيَا وَأَهْلِهَا، الَّذِي رُوحُهُ نُسَخَةٌ الْأَلْهُوتِ، وَ
صُورَتُهُ نُسَخَةٌ الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ، وَقَلْبُهُ خَزَانَةُ الْحَيِّ
الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْمُظَلَّلِ بِالْغَمَامِ، سَيِّدِ
الْكُونَيْنِ وَمَوْلَى الثَّقَلَيْنِ، وَشَفِيعِ الْأُمَّةِ يَوْمَ الْمَحْشَرِ،
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ إِمَامِ الْأَتْقِيَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بِنْتَ

sancağının kızı. Selâm olsun sana ey peygamberlerin seçkininin, takvalıların sancağının, yer ve gökte tanınanın kızı; Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey yaratılmışların en üstününü, (Allah'ın) yarattıklarının efendisinin, Allah'ın yer ve göklerinin oluşmasından önceki ilk sayının (ilk yaratılanın), dünya ve ondaki varlıkların yok olmasından sonra geriye kalan son kişinin kızı; (öyle bir kişinin kızı ki) ruhu Lahut nüshası, yüzü mülk ve melekut nüshası, kalbi hiçbir zaman ölmeyen dirinin (Allah'ın) mahzenidir; Allah'ın rahmet ve bereketleri (senin üzerine olsun).

Selâm olsun sana ey bulutlar vesilesiyle üzerine gölge oluşturulan, iki alemin efendisi, insan ve cinlerin mevlası, mahşer günü ümmetin şefaathçisinin kızı; Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey vasilerin efendisinin kızı, selâm olsun sana ey takvalıların önderinin kızı, selâm olsun sana ey Allah velilerinin

رُكِّنِ الْأَوْلِيَاءِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ عِمَادِ الْأَصْفِيَاءِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ يَعْسُوبِ الدِّينِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ سَيِّدِ
الْوَصِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ قَائِدِ الْبَرَّةِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ قَامِعِ الْكُفْرَةِ وَالْفَجْرَةِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بِنْتَ وَاوْرَثِ النَّبِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَلِيفَةَ سَيِّدِ
الْمُرْسَلِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ ضِيَاءِ الدِّينِ.
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ النَّبَأِ الْعَظِيمِ عَلَى الْيَقِينِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَنْ حَسَابُ النَّاسِ عَلَيْهِ
وَالْكُؤُوزُ فِي يَدَيْهِ، وَالنَّصُّ يَوْمَ الْعَدِيرِ عَلَيْهِ، وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَنْ قَادَ زَمَامَ نَاقَتِهَا جِبْرَائِيلُ
وَشَارَكَهَا فِي مُصَابِحِهَا إِسْرَافِيلُ، وَغَضِبَ بِسَبَبِهَا الرَّبُّ

rüknünün kızı, selâm olsun sana ey seçkin kişilerin direğinin kızı, selâm olsun sana ey dinin önderinin kızı, selâm olsun sana ey Emirü'l-Müminin'in kızı, selâm olsun sana ey vasilerin efendisinin kızı, selâm olsun sana ey iyi kişilerin önderinin kızı, selâm olsun sana ey kâfirlerin ve facirlerin kökünü kazıyanın kızı, selâm olsun sana ey peygamberlerin mirasçısının kızı, selâm olsun sana ey elçilerin efendisinin halifesinin kızı, selâm olsun sana ey dinin nurunun kızı.

Selâm olsun sana ey (kıyamet gününün) büyük haberini kesin bir şekilde bildirenin kızı, selâm olsun sana ey (kıyamet günü) insanları hesaba çekmek üzerine bırakılan, Kevser havuzu ellerinde olan, Gadir-i Hum gününün apaçık nassı kendi hakkında olanın kızı, Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey devesinin yularını Cebrael çeken, musibetlerine İsrail iştirak eden, Yüce Allah onun sebebiyle gazap eden,

وَبِكِي لِمُصَابِهَا إِبْرَاهِيمَ الْحَلِيلِ، وَنُوحَ وَمُوسَى الْكَلِيمِ
فِي كَرْبَلَاءِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْجَلِيلِ، الْغَرِيبِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ
وَبَرَكَاتِهِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَلْبُ دُورِ السَّوَاطِعِ، أَلْسَلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الشُّمُوسِ الطَّوَالِعِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ زَمْرَمَ وَصَفَا، أَلْسَلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَكَّةَ وَمِنَى، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ
مَنْ حَمَلَ عَلَى الْبَرَاقِ فِي الْهَوَاءِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا
بِنْتَ مَنْ حَمَلَ الزُّكُوءَ بِأَطْرَافِ الرَّدَاءِ، وَبَدَلَهُ عَلَى
الْفُقَرَاءِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَنْ أُسْرِيَ بِهِ مِنْ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى، أَلْسَلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ مَنْ ضَرَبَ بِالسِّيفَيْنِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا
بِنْتَ مَنْ صَلَّى قِبْلَتَيْنِ، أَلْسَلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ

musibetlerine şehit ve garip Hüseyin'in Kerbela'sında İbrahim Halil, Nuh ve İbrahim-i Kelim ağlayan (Hz. Fatıma)nın kızı, Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey parlak dolunayların kızı, selâm olsun sana ey ışıldayan güneşlerin kızı, Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey Zemzem'le Safa'nın kızı. Selâm olsun sana ey Mekke ile Mina'nın kızı. Selâm olsun sana ey (miraç gecesi) burakın üzerinde gökyüzünde taşınanın kızı. Selâm olsun sana ey ridasıyla zekat taşıyıp onu fakirlere dağıtanın kızı.

Selâm olsun sana ey Mescid-i Haram'dan Mescid-i Aksa'ya götürülenin kızı.

Selâm olsun sana ey iki kılıçla vuranın kızı. Selâm olsun sana ey iki kibleye namaz kılanın kızı, selâm olsun sana ey Muhammed

مُحَمَّدِ الْمُصْطَفَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ عَلِيٍّ
الْمُرْتَضَى، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى.

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُخْتَارِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ حَيْدَرَ الْكَرَّارِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى
السَّادَاتِ الْأَطْهَارِ الْأَخْيَارِ، وَهُمْ حُجَجُ اللَّهِ عَلَى
الْأَقْطَارِ، وَسَادَاتُ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ مِنْ وُلْدِ أَخِيكَ
الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْعَطْشَانِ الطَّمْثَانِ، وَهُوَ أَبُو التَّسْنَعَةِ
الْأَطْهَارِ وَهُمْ حُجَجُ اللَّهِ فِي الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ وَالْأَرْضِ
وَالسَّمَاءِ، الَّذِينَ حُبُّهُمْ فَرَضٌ عَلَى أَعْنَاقِ كُلِّ الْخَلَائِقِ
الْمَخْلُوقِينَ لِخَالِقِ الْقَادِرِ السُّبْحَانَ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ وَلِيِّ اللَّهِ الْأَعْظَمِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَلِيِّ اللَّهِ الْمُعْظَمِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

Mustafa'nın kızı, selâm olsun sana ey Ali
Murtaza'nın kızı, selâm olsun sana ey Fa-
tîmatü'z-Zehra'nın kızı, selâm olsun sana ey
Hatice-i Kübra'nın kızı.

Selâm olsun sana ve deden Muhammed
Mustafa'ya, selâm olsun sana ve baban
Haydar-ı Kerrar'a, selâm olsun sana ve ter-
temiz ve seçilmiş efendilere. Kardeşin, ter-
temiz dokuz imamın babası Hüseyin-i Şe-
hid'in soyundan olanlar Allah'ın alemde-
kilere hüccetleri, yeryüzü ve gökyüzünün
efendileridirler. Onlar doğuda ve batıda,
yerde ve gökte Allah'ın hüccetleridirler. On-
lar öyle kişilerdirler ki sevgileri Süphan ve
Kadir Yaratıcının tüm yarattıklarının üzeri-
ne farzdır.

Selâm olsun sana ey Allah'ın en büyük
velisinin kızı, selâm olsun sana ey Allah'ın
en büyük velisinin kız kardeşi, selâm ol-
sun sana ey Allah'ın saygın velisinin halası,

عَمَّةَ وَلِيِّ اللَّهِ الْمُكْرَمِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُمَّ الْمَصَائِبِ
يَا زَيْنَبُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الرَّشِيدَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا
الْكَامِلَةُ الْعَالِمَةُ الْعَامِلَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ
النَّبِيلَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَنْ أَظْهَرْتَ مَحَبَّتَهَا لِلْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ فِي
مَوَارِدِ عَدِيدَةٍ، وَتَحَمَّلْتَ الْمَصَائِبَ الْمُحْرِقَةَ لِلْقُلُوبِ
مَعَ تَحْمَلَاتٍ شَدِيدَةٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ حَفِظْتَ
الْإِمَامَ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ فِي الْقَتْلِ، وَبَدَلْتَ نَفْسَهَا فِي
نَجَاةِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ فِي مَجْلِسِ أَشَقَى الْأَشْقِيَاءِ، وَنَطَقْتَ
كُنُطُقَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي سِكَكِ الْكُوفَةِ وَحَوْلَهَا
كَثِيرٌ مِنَ الْأَعْدَاءِ.

selâm olsun sana ey musibetler anası, ey Zeyneb; Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey çok doğru konuşan beğenilmiş kadın, selâm olsun sana ey faziletli ve reşit kadın, selâm olsun sana ey mükemmel, alim ve ilmine amel eden kadın, selâm olsun sana ey saygın yüce kadın, selâm olsun sana ey takvalı ve arındırılmış kadın, selâm olsun sana ey bir çok yerde Mazlum Hüseyin'e sevgisini izhar eden, büyük zorluklarla yürek yakıcı musibetlere tahammül eden.

Selâm olsun sana ey Aşura günü katledilenler arasında İmam'ı koruyan, bedbahtların en bedbahtının meclisinde (İmam) Zeynelabidin'i kurtarmak için canını feda eden, Kufe sokaklarında, çok sayıdaki düşman etrafını kuşattığı halde Ali gibi konuşan.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ الْمُعْصُومِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُتَّخِنَةً فِي تَحْمَلَاتِ الْمَصَائِبِ كَالْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ،
وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْبَعِيدَةُ عَنِ الْأَوْطَانِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الْأَسِيرَةُ فِي الْبُلْدَانِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا
الْمُتَّخِرَةُ فِي خَرَابَةِ الشَّامِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا
الْمُتَّخِرَةُ فِي وُقُوفِكَ عَلَى جَسَدِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ،
وَخَاطَبَتِ جَدِّكَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
بِهَذَا الْبِدَاءِ: صَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَةُ السَّمَاءِ، هَذَا حُسَيْنٌ
بِالْعُرَاءِ، مَسْلُوبُ الْعِمَامَةِ وَالرِّدَاءِ، مَقَطُّعُ الْأَعْضَاءِ
وَبَنَاتِكَ سَبَايَا، وَإِلَى اللَّهِ الْمُشْتَكَى وَقُلْتِ: يَا مُحَمَّدُ هَذَا
حُسَيْنٌ تُسْفِي عَلَيْهِ رِيحَ الصَّبَا، مَجْدُودُ الرَّأْسِ مِنَ الْقَفَا،
قَتِيلُ أَوْلَادِ الْبَغَا، وَاحْزَنَاهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ.

Selâm olsun sana ey masum kişilerle aynı rütbede olan, selâm olsun sana ey Mazlum Hüseyin gibi musibetlere tahammül etmekle imtihan edilen; Allah'ın rahmet ve bereketleri senin üzerine olsun.

Selâm olsun sana ey vatanından uzak düşen kadın, selâm olsun sana ey şehirlerde esir olan, selâm olsun sana ey Şam harabesinde oturan, selâm olsun sana ey şehitler efendisi (Hüseyin'in) cenazesi üzerinde şaşkın kalan ve dedesi Allah Resulü'ne (s.a.a) şöyle hitap eden: "Gökteki meleklerin salatı senin üzerine olsun; çöldeki emame ve cüb-besi alınan, azası doğranan, kızları esir edilen bu kişi (senin) Hüseyin'indir-; Allah'a şikayet ediyorum." Ve dedin ki: "Ey Muhammed! Bu üzerine Seba rüzgarı esen, başı arkadan kesilen, zinazadeler tarafından katledilen bu (senin) Hüseyin'indir. Sana karşı hüznüm ne kadar da büyüktür ey Eba Abdullah (Hüseyin)!"

السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَهَيَّجَ قَلْبُهَا لِلْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ
الْعُرْيَانِ، الْمَطْرُوحِ عَلَى الثَّرَى، وَقَالَتْ بِصَوْتِ
حَزِينٍ: يَا مَنْ نَفْسِي لَهُ الْفِدَاءُ، يَا الْمَهْمُومُ
حَتَّى قَضَى بِأَبِي الْعَطْشَانَ حَتَّى مَضَى، يَا مَنْ
شَيْبَتُهُ تَقَطَّرُ بِالِدِّمَاءِ.

السَّلَامُ عَلَى مَنْ بَكَتْ عَلَى جَسَدِ أَخِيهَا بَيْنَ
الْقَتْلِ، حَتَّى بَكَى لِبُكَائِهَا كُلُّ عَدُوٍّ وَصَدِيقٍ.
السَّلَامُ عَلَى مَنْ تَكَفَّلَتْ وَاجْتَمَعَتْ فِي عَصْرِ
عَاشُورَاءَ بِنَاتِ رَسُولِ اللَّهِ وَأَطْفَالِ الْحُسَيْنِ،
وَقَامَتْ لَهَا الْقِيَامَةُ فِي شَهَادَةِ الطُّفْلِ الْغُرَيْبِ
الْمَظْلُومِينَ.

السَّلَامُ عَلَى مَنْ لَمْ تَنْمِ عَيْنُهَا لِأَجْلِ حِرَاسَةِ
آلِ رَسُولِ اللَّهِ فِي طَفِّ نَيْنَوَاءَ، وَصَارَتْ أَسِيرًا بِيَدِ
الْأَعْدَاءِ.

Selâm olsun kalbi, çıplak bedeniyle top-
rağa düşen mazlum Hüseyin'i için çarpan
ve hazin bir sesle şöyle diyene: "Babam fe-
da olsun, canım feda olası (Hüseyn'e), ba-
bam feda olsun kalbi üzüntüyle dünyadan
göçene, babam feda olsun susuz can vere-
ne, babam feda olsun sakalından kan dam-
layana!

Selâm olsun şehitler arasında kardeşinin
cenazesine ağlayana, bu ağlamasına düşman
ve dost ağlayana.

Selâm olsun Aşura gününde Allah Resu-
lü'nün kızlarının, İmam Hüseyin'in çocuk-
larının bakımını üstlenip onları bir araya
toplayana ve iki garip ve mazlum çocuğun
şahadeti dolayısıyla kendisi için kıyametler
kopana.

Selâm olsun Neyneva topraklarında Al-
lah Resulünün Ehlibeytini korumak yolun-
da gözleri uyumayan ve düşmanların eline
esir düşene.

السَّلَامُ عَلَى مَنْ رَكِبْتُ بَعيراً بَغَيْرِ وِطَاءٍ، وَنَادَتْ
أَخِيهَا أَبَا الْفَضْلِ بِهَذَا التَّدَاؤِ: أَخِي أَبَا الْفَضْلِ! أَنْتَ
الَّذِي أَرَكَبْتَنِي إِذَا أَرَدْتُ الْخُرُوجَ مِنَ الْمَدِينَةِ.

السَّلَامُ عَلَى مَنْ خَطَبْتُ فِي مَيْدَانِ الْكُوفَةِ بِخُطْبَةٍ
نَافِعَةٍ حَتَّى سَكَتَتِ الْأَصْوَاتُ مِنْ كُلِّ نَاحِيَةٍ.

السَّلَامُ عَلَى مَنْ اخْتَجَّتْ فِي مَجْلِسِ ابْنِ زِيَادٍ
بِاخْتِجَاجَاتٍ وَاضِحَةٍ، وَقَالَتْ فِي جَوَابِهِ بَيِّنَاتٍ
صَادِقَةٍ، إِذْ قَالَ ابْنُ زِيَادٍ لِرِزِينَبِ سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهَا
كَيْفَ رَأَيْتِ صُنْعَ اللَّهِ بِأَخِيكَ الْحُسَيْنِ؟ قَالَتْ: مَا
رَأَيْتُ إِلَّا جَمِيلاً.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَسِيرَةً بِأَيْدِي الْأَعْدَاءِ فِي
الْفُلُوتِ، وَرَأَيْتِ أَهْلَ الشَّامِ فِي حَالَةِ الْعَيْشِ وَالسُّرُورِ
وَنَشْرِ الرِّايَاتِ.

Selâm olsun hörgüçsüz deveye binerken kardeşi Ebulfazl'a, "Kardeşim Ebulfazl! Medine'den çıkarken sen beni (deveye) bindirmiştin" diye seslenene.

Selâm olsun o kadına ki, Kufe medyanında çok faydalı bir hutbe okudu ve dört bir taraftan bütün sesler sustu.

Selâm olsun İbn Ziyad'ın meclisinde apaçık deliller getirene ve ona doğru delillerle cevap verene; İbn Ziyad Zeybeb'e (s.a), "Allah'ın, kardeşin Hüseyin'e yaptığını nasıl görüyorsun?" deyince, Zeynep (Allah'ın selâmı ona olsun), "**Güzelikten başka bir şey görmüyorum.**" dedi.

Selâm olsun sana ey çöllerde düşmanlara esir olan ve Şam halkını neşe, sevinç içerisinde ve bayraklarını açtıklarını gören!

السَّلَامُ عَلَى مَنْ أَدَخَلُوهَا فِي مَجْلِسِ يَزِيدَ مَعَ
الْأَسْرَاءِ مِنْ آلِ رَسُولِ اللَّهِ وَقَالَ عَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ لِيَزِيدَ: يَا يَزِيدُ مَا ظَنُّكَ بِرَسُولِ اللَّهِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَوْ رَأَى عَلِيٌّ هَذِهِ الْحَالَةَ؟
ثُمَّ قَالَتْ أُمُّ الْمَصَائِبِ زَيْنَبُ لِيَزِيدَ: تَقُولُ غَيْرَ
مُتَأَمِّمٍ وَلَا مُسْتَعْظِمٍ: «لَا هَلُّوا وَاسْتَهَلُّوا فَرَحًا، ثُمَّ
قَالُوا: يَا يَزِيدُ لَا تَشَلْ» مُنْتَحِيًّا عَلِيَّ ثَنِيًّا أَبِي عَبْدِ
اللَّهِ سَيِّدِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ تَنَكُّهُهَا بِمَحْضَرَتِكَ.
ثُمَّ قَالَتْ: وَلَكِنْ جَرَتْ عَلَى الدَّوَاهِي مُخَاطِبَتُكَ،
وَإِنِّي لَأَسْتَصْغِرُ قَدْرَكَ، وَأَسْتَعْظِمُ تَقْرِيعَكَ وَأَسْتَكْثِرُ
تَوْبِيحَكَ، لَكِنَّ الْعُيُونَ عَبْرَى وَالصُّدُورَ حَزَى.

Selâm olsun Allah Resulünün Ehlibeyti'nin esirleriyle birlikte Yezid'in meclisine götürülene; bunun üzerine (İmam) Hüseyin'in oğlu Ali (Zeynelabidin) Yezid'e şöyle dedi: "Ey Yezid! Allah Resulü (Allah'ın salâtı ona ve Ehlibeytinin üzerine olsun) bizi bu hâlde görecek olsaydı ne yapardı sanıyorsun?!"

Sonra musibetler anası (Zeynep) Yezid'e dedi ki: "Sen kendini suçlu hissetmeyerek, (işlediğin günahı) büyük saymayarak, cennet gençlerinin efendisi Seyyid-i Şüheda Ebi Abdullah (Hüseyin'in) dişlerine yönelip elindeki çubukla onlara vurarak diyorsun ki: Keşke dedelerim olsalardı da sevinerek deselerdi: Ey Yezid! Ellerin dert görmesin!"

Sonra dedi ki: "Zamanın musibetleri beni seninle konuşmaya zorladıysa da ben seni küçük ve değersiz görüyorum, alçaklığını büyük sayıyorum ve seni çok azarlıyorum; fakat (uğradığımız musibetin büyüklüğü) gözleri yaşlı ve sineleri dağlı kılmıştır.

أَلَا فَالْعَجَبُ كُلُّ الْعَجَبِ مِنْ إِقْدَامِكَ عَلَى قَتْلِ
حِزْبِ اللَّهِ التُّجَبَاءِ بِحِزْبِ الشَّيْطَانِ الطُّلُقَاءِ، وَلَئِنْ
اتَّخَذْتَنَا مَعْنَمَا لَتَجِدُنَا وَشِيكاً مَعْرُماً، حِينَ لَا تَجِدُ إِلَّا مَا
قَدَّمْتَ يَدَاكَ، وَمَا رَبُّكَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ، فَالِي اللَّهِ
الْمُشْتَكِي وَعَلَيْهِ الْمَعْوَلُ فِي الشِّدَّةِ وَالرِّخَاءِ، فَكَيْدُ
كَيْدِكَ، وَاسْعَ سَعْيِكَ، وَنَاصِبَ جَهْدِكَ، فَوَاللَّهِ لَا
تَمَّحُو ذِكْرَنَا، وَلَا تُمِيتُ وَحِينَا، وَلَا تُدْرِكُ أَمَدَنَا، وَلَا
تُرَخِّصُ عَنكَ عَارَهَا، وَهَلْ رَأَيْكَ إِلَّا فَنَدَاً، وَأَيَّامَكَ إِلَّا
عَدَدَاً، وَجَمْعَكَ إِلَّا بَدَدَاً.

يَا يَزِيدُ! أَمَا سَمِعْتَ قَوْلَ اللَّهِ تَعَالَى: «وَلَا تَحْسَبَنَّ
الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتاً بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
يُرَزِّقُونَ»

Senin azat edilmiş şeytanın grubunun ve-
silesiyle Allah'ın seçilmiş gurubunu öldür-
meye girişmen çok şaşılacak bir şeydir. Her
ne kadar da bizi ganimet olarak aldıysan da
yakında, sadece kendi ellerinle gönderdikle-
rini bulacağın günde bunu kendin için zarar-
lı göreceksin. Rabbin kullara zulmetmez. Şi-
kayetim Allah'adır, zorluk ve rahatlıkta sığı-
nağımız O'dur. İstedüğün şekilde düzen kur
ve hile yap, çalış ve çabala. Ancak Allah'a
andolsun ki bizim anımızı silemeyecek, vah-
yimizi söndüremeyecek ve öldüremeyecek-
sin, bizim işimizi bitiremeyeceksin. Alında-
ki bu lekeyi de silemeyeceksin; görüşün ha-
ta, yaşayacağın sayılacak kadar az ve toplu-
luğun (dostların) dağıdır.

Ey Yezid! Allah Teala'nın buyruğunu duy-
madın mı ki:

**"Allah yolunda öldürülenleri sakın "ölüler"
sanmayın. Hayır, onlar Rableri katında diri-
dirler, rızıklanmaktadırlar." (Âl-i İmran-169)**

وَحَسْبُكَ بِاللَّهِ حَاكِمًا، وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
خَصْمًا، وَجِبْرِيلَ عَدُوًّا.
ثُمَّ قَالَتْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَتَمَ لِأَوْلِنَا
بِالسَّعَادَةِ وَالْمَغْفِرَةِ، وَلَاخِرْنَا بِالشَّهَادَةِ وَالرَّحْمَةِ، إِنَّهُ
رَحِيمٌ وَدُودٌ، وَهُوَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَصَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الْأَوَّامَةَ
الْمَعْصُومِينَ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

Allah'ın hükmedici, Muhammed'in (Allah'ın salâtı ona ve Ehlibeyti'nin üzerine olsun) davacı ve Cebrail'in de ona yardımcı olacağı gün senin için yeterlidir."

Sonra dedi ki:

Başlangıcımızı saadet ve mağfiret, sonumuzu da şehadet ve rahmet kılan Allah'a hamdolsun. O merhametli ve mihribandır. Allah bize yeter, ne de güzel vekildir O.

Allah'ın salâtı Muhammed'e ve onun masum imamlar olan tertemiz Ehlibeyt'inin üzerine olsun. Amin ey Alemlerin rabbi!

Hz. Rukayye'nin (s.a) Nurlu Makamı

İmam Hüseyin'in (a.s) üç veya dört yaşındaki kızı Hz. Rukayye (s.a) Kербela faciasından sonra Şam'da esirken, gece yarısı babasının nurlu başı ile konuştuğu halde Şam harabesinde can vermiştir. Günümüzde Şam harabesinde Hz. Rukayye (s.a) için Ehlibeyt dostları tarafından çok güzel bir türbe yapılmıştır.

Hz. Rukayye'nin (s.a) Ziyareti

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَتَنَا رُقِيَّةَ، عَلَيْكَ التَّحِيَّةُ
وَالسَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ
رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ
بْنِ أَبِي طَالِبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ خَدِيجَةَ
الْكُبْرَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

بِنْتَ وَوَلِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أُخْتَ وَوَلِيَّ اللَّهِ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بِنْتَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا
الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الرِّضِيَّةُ
الْمَرْضِيَّةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ، السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيَّتُهَا الزَّكِيَّةُ الْفَاضِلَةُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيَّتُهَا
الْمَظْلُومَةُ الْبَهِيَّةُ. صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى رُوحِكَ
وَبَدَنِكَ، فَجَعَلَ اللَّهُ مَنْزِلَكَ وَمَأْوَاكَ فِي الْجَنَّةِ مَعَ آبَائِكَ
وَأَجْدَادِكَ، الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ. السَّلَامُ
عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ
الْحَافِيْنَ حَوْلَ حَرَمِكَ الشَّرِيفِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ،
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

Okunuşu:

Bismillahirrahmanirrahim

Esselamu aleyki ya seyyidetena Rukayye; aleyki et-tehiyyetu ve's-selamu ve rahmetullahi ve berekatuh. Esselamu aleyki ya binte Resulillah, esselamu aleyki ya binte ya binte Emiri'l-Müminine Aliyyibn-i Ebitalib; esselamu aleyki ya binte Fatimete'z-Zehrai seyyidete nisai'l-alemin; esselamu aleyki ya binte Hatice'te'l-Kubra ummi'l-müminine ve'l-muminat; esselamu aleyki ya binte veliyyillah, esselamu aleyki ya uhte veliyyillah; esselamu aleyki ya binte'l-Hüseyni's-şehid; esselamu aleyki eyyetuhe'l-sıddıgatu's-şehide; esselamu aleyki eyyetuhe'r-raziyyetu'l-Marziyye, esselamu aleyki eyyetuhe't-takiyyetu'n-nakiyye; esselamu aleyki eyyetuhe'z-zekiyyetu'l-fazile; esselamu aleyki eyyetuh'l-mazlumetu'l-behiyye. salallahu aleyki ve ala ruhiki ve bedeniki; feceallah-u menzileki ve me'vaki fi'l-cenneti mea âbâiki ve ecdadiki, et-tayyibine't-tahirine'l-ma'sumin. esselamu aleykum bima

sabertum, fe-ni'me ugba'd-dar ve ala'l-mela-
iketi'l-haffine havle haremiki'ş-şerif; ve rah-
metullahi ve berekatuh. Sallallahu ala seyyi-
dina Muhammedin ve âlihi't-tayibine't-tahi-
rin. Ve selleme teslima. Bi-rahmetike ya er-
heme'r-rahimin.

Anlamı:

Selâm olsun sana ey efendimiz Rukayye,
esenlik, selâm, Allah'ın rahmet ve bereketleri
senin üzerine olsun. Selâm olsun sana ey Allah
Resulünün kızı, selâm olsun sana ey Emirü'l-
Müminin Ali b. Ebutalib'in kızı, selâm olsun sa-
na ey alemdeki kadınların efendisi Fatıma-ı
Zehra'nın kızı, selâm olsun sana ey mümin er-
kek ve kadınların annesi Hatice-i Kübra'nın kızı,
selâm olsun sana ey Allah'ın velisinin kızı,
selâm olsun sana ey Allah'ın velisinin kızkar-
deşi, selâm olsun sana ey Hüseyin-i Şehid'in kızı,
selâm olsun sana ey çok doğru konuşan şehit,
selâm olsun sana ey razı olan ve kendisinden
razı olunan, selâm olsun sana ey takvalı ve
arınmış, selâm olsun sana ey tezkiye edilmiş ve
faziletli kız, selâm olsun sana ey mazlum ve...,

Allah'ın salâtı sana, senin ruhuna ve bedenine olsun. Allah senin yerini ve yuvarını masum, tertemiz ve arındırılmış babaların ve dedelerinle birlikte cennet kılsın. Allah'ın selâmı, rahmet ve bereketleri sabretmenizden dolayı sizin üzerinize olsun ve ne güzeldir ahiret yurdu; ve (selâm olsun) senin hareminin etrafını kuşatan meleklerle. Allah'ın salâtı, tam selâmı efendimiz Muhammed'e ve onun tertemiz ve pâk Ehlibeyt'ine olsun. Rahmetin hürmetine ey merhametlilerin en merhametlisi.

BÜYÜK EMEVÎ CAMİİ

Hz. Rukayye'nin (s.a) türbesinin yakınındaki Emevilerin altıncı halifesi Velid b. Abdülmelik tarafından tamir edilen bu caminin binası Hz. İsa'nın (a.s) doğumundan 3000 sene öncesine dayanmaktadır. Bu camii geçmişte Azer, Ramun, Jüpiter ve Amun puthanesi ve sonra Yuhanna kilisesi olmuş ve daha sonra hicri 17. yılında da Müslümanlar Dımişk'ı fethedince bu puthane camiye dönüştürülmüştür. Velid b. Abdülmelik'in döneminde caminin tamir ve binası 7 yıl kadar devam etmiş, ama bitmeyince Süleyman b. Abdülmelik tarafından tamamlanmıştır. Bu mescitte tarihî hatıraları gözler önüne seren birkaç yer vardır:

1- Babu'l-İmare

Buraya Babu'z-Ziyade ve Babu's-Saat da denir.

Hz. Rukayye'nin (s.a) haremine doğru açılan büyük bir kapıdır. Ehlibeyt esirlerini bu kapıdan içeri sokmuşlardır. Bu kapıdan esirlerin oturduğu yere ulaşıncaya kadar Hz. Zeyneb (s.a) başına gelen musibetlerden dolayı ve yorgunluktan altı defa yere oturmuştur.

İnsanlar Ehlibeyt esirlerini seyretmek için cadde boyu bu kapının karşısında dizilmişlerdi.

2- Kubbetu'l-Gavare (Kurban Kayası):

Caminin avlusunun ortasında, İmare kapısının karşısında yer almıştır. Hz. Habil'in getirdiği kurbanı bu kayanın üzerine bıraktığı, kabul olunca da ateşte yandığı, ama Kabil'inki o halde kaldığı söyleniyor.

3- İmam Seccad'ın Mihrabı ve Namaz Kıldığı Yer

İmam Zeynelabidin'in (a.s) esir edildiği dönemde bir süre burada namaz kılp ibadet ettiği rivayet edilmiştir. Bu mihrap caminin kuzey doğusunda, İmare kapısından içeri girildiğinde sol tarafta yer almıştır.

İmam Zeynelabidin'in (a.s) namaz kıldığı mihrap hala durmaktadır. Onun üzerinde "İmam

Zeynelabidin'in (a.s) kubbesi" diye bilinen bir kubbe vardır. Orada İmam Zeynelabidin (a.s) halaları ve kızkardeşleriyle birlikte zindana atılmıştır. Bugün orası çeşitli ülkelerden gelen çok sayıdaki Müslümanlar tarafından ziyaret edilmekte ve kutsal bir mekan olarak bilinmektedir. Müslümanlar orada namaz kılarak, dua okuyarak ve tevessül ederek Allah Teala'nın rızasını kazanmayı dilmektedirler. Burada tarih boyunca bir çok kerametler görülmüştür.

4- İmam Hüseyin'in (a.s) Başının Makamı

Esirler ve Kerbela şehitlerinin kesilmiş başları Dımeşk'a getirilince İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek başı kadınların ve Ehlibeyt'in önünde diğer başlardan daha yüksekte tutularak hareket ettiriliyordu. Esirler Dımeşk'a getirilince Yezid, İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek başını getirmelerini istedi. Bunun üzerine İmam'ın başını altın bir tabak içerisinde getirip Yezid'in önüne bıraktılar. Kadınları da onun arkasında oturtular. Fatıma ve Sukeyne de o sırada İmam'ın (a.s) başına bakarak ağlayıp sızıyorlardı.

Sonra insanlar mescide gelmeye başladılar. O sırada Yezid elindeki asa ile İmam'ın mübarek dişlerine vuruyordu.

Sonra Yezid'in emriyle İmam'ın (a.s) mübarek başını camiden çıkararak diğer şehitlerin başlarıyla üç gün Yezid'in sarayının önüne astılar.

Üç gün sonra İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek başını indirerek caminin kuzey doğusunda özel bir odaya bıraktılar ve İmam'ın başı birkaç gün orada kaldı ve ondan sonra "Re'su'l-Hüseyin" (İmam Hüseyin'in Başının Mekanı) olarak anıldı.

Burası, İmam Seccad'ın (a.s) mihrabından sonra bir odanın içerisinde. Bu odanın içerisinde duvara Ehlibeyt İmamları'nın isimleri yazılıdır.

İmam Zeynelabidin'in (a.s) mihrabının yanında bir insanın başı büyüklüğünde, duvarın içinde, İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek başının bırakılmasının anısına gümüş bir mahfaza yapılmıştır.

İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek başının nereye defnedildiği konusunda tarihçiler arasında ihtilaf olduğu gibi bu konudaki rivayetler de farklıdır. Bazı tarihçilere göre İmam Zeynelabidin (a.s) babasının mübarek başını Kerbela'ya

götürerek İmam'ın (a.s) bedeninin yakınına defnettğini söylerken diğer bazıları da onun Neced'te İmam Ali'nin (a.s) başının yanına defnedildiğine ve bu nedenle de İmam Ali'nin (a.s) haremde İmam Hüseyin'e (a.s) ziyaretname okuyarak ziyaret edildiğine inanmaktadırlar.

Her durumda; İmam Hüseyin'in (a.s) başının bulunduğu yer Şam beldesinin en değerli yeridir.

6- Hz. Hud'un (a.s) Makberi ve Makamı ve Hz. Hızır'ın Makamı:

Her ikisi de Hz. Yahya'nın başının makamının kible tarafında yeşil zeminli küçük bir tablo ile belirtilmiştir.

7- Hz. Yahya'nın (a.s) Başının Makamı:

Mihrabın sol tarafında İsrailoğulları peygamberlerinden olan ve isimi Kur'an'da defalarca geçen Hz. Yahya'nın (a.s) makamı ve başının ve oğlu Zekeriyya'nın defnedildiği yer. Müslümanlar oraya giderek oradan bereket ummakta, Allah Teala'dan onun yüzünün suyu hürmetine hacetlerinin revasını dilemektedirler.

Allah Teala'nın Hz. Zekeriyya'ya (a.s) müjdesi olan Hz. Yahya (a.s) dünyaya rağbetsiz halis insandı.

Hz. Yahya dönemin "Surdus" ismindeki padişahının emriyle öldürülmüştür. Padişah, çok güzel olan üvey kızıyla veya kardeşinin kızıyla evlenmek istemiş, fakat Hz. Yahya (a.s) buna engel olmuş. Padişah da buna öfkelenerek onun başının bedeninden ayrılmasını emretmiştir. Hz. Yahya (a.s) ile İmam Hüseyin'in (a.s) kıssası arasında yakın bir benzerlik vardır; her ikisinin de başı bedeninden ayrılarak zinazade kişilere hediye olarak sunulmuştur.

Hz. Yahya'nın (a.s) da ismi İmam Hüseyin (a.s) gibi daha önce hiç kimseye verilmemişti.

Hz. Yahya (a.s) ilahi güç ve iradeyle yaşlı bir anne ve babadan dünyaya geldi ve Allah Teala ona küçük yaşta ilim ve hikmet verdi.

Buluğ çağına erince iffetli ve takvalı bir gençti. Mescid-i Aksa'ya giderek ibadet yapar kendini yetiştirmekle uğraşır, dünyayı hedef ve amaç edinenlerden uzak dururdu. Zamanın padişahı Hz. Yahya'nın (a.s) ölüm fermanını verdiği zaman Hz. İsa (a.s) peygamberliğe gönderilişine tanık olmuştu.

Bazı tarihlerde Hz. Yahya'nın (a.s) şahadeti şöyle anlatılmıştır:

İsrailoğulları'nda "Surdus" veya "Ehab" isminde bir padişah vardı. Bu padişahın önceki eşinden çok güzel bir kızı vardı. Padişahın hilekar ve ahlaksız eşi kocasının başka birisiyle evlenmesini istemediği için kızını onunla evlendirmek istedi. Bunun üzerine Padişah, Hz. Yahya'dan (a.s) bu konuda Allah'ın hükmünü sordu. Hz. Yahya (a.s) "kızınla evlenmen haramdır" diyerek bunun caiz olmadığını söyledi.

Bunun üzerine padişah sarhoş olduğu bir zamanda eşi, güzel kızını süsleyip onun yanına gönderdi. Padişah ona yaklaşmak istediği zaman kız, "Yahya'yı öldürmedikçe bana yaklaşamazsın" dedi.

Bunun üzerinde çok sarhoş ve şehvetin zirvesinde olan padişah Hz. Yahya'nın (a.s) başının kesilmesini emretti. Bunun üzerine Hz. Yahya'nın (a.s) mübarek başını bedeninden ayırarak bir tabağa bırakıp padişaha götürdüler.

Deniliyor ki, Hz. Yahya'nın (a.s) mübarek başı o halde konuşarak, "Bu kız sana helal değildir" dedi. Ve başka bir rivayete göre de yer padişahla o kız yutuverdi.

Hız. Yahya'nın (a.s) makberleri beyaz taşla süslenmiştir; fakat bedeni, Dımeşk'ın "Zebdanî" adındaki bir nahiyesinde yer alan "Delm" mes-cidindedir. Suriye'de bir grup peygamberin ma-kamları olması nedeniyle her biri için ayrı bir zi-yaretname zikredilmemiştir. Sevap almak mak-sadıyla, burada bütün peygamberlerin ziyaret edi-lebilecekleri genel bir ziyaretname zikrediyoruz:

Hız. Yahya ve Diğer Peygamberlerin Ziyaretnamesi

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا نَبِيَّ اللهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ ...
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی رَسُوْلِ اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ،
اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَ عَلَی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَاءِ وَ الْاَمْرُسَلِیْنَ،
وَ الْاَوْصِیَاءِ الْمَرْضِیِّیْنَ، وَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِیْنَ، اَشْهَدُ
اَنْكَ لَقَدْ اَدَّیْتَ مَا حُمِّلْتَ، وَ حَفِظْتَ مَا اسْتُوْدِعْتَ،
وَ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ كَمَا اُمِرْتَ، وَ حَلَلْتَ حَلَالَ اللهِ، وَ
حَرَمْتَ حَرَامَهُ، وَ اَقَمْتَ اَحْكَامَهُ، فَصَلِّیْ اللهُ عَلَیْ

رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ، وَ بَدَنِكَ الطَّاهِرِ، وَ حَشْرَنَا اللَّهُ فِي
زُمْرَتِكَ تَحْتَ لِوَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ،
وَ أَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَ لَا حَرَمَنَا بَرَكَتِكَ، وَ
رَزَقْنَا الْعَوْدَ إِلَى زِيَارَتِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ
وَ بَرَكَاتُهُ.

Okunuşu:

Esselamu aleyke ya nebiyellahi, esselamu aleyke ya ... (burada üç nokta yerine ziyaret edilmek istenen peygamberin ismi söylenmelidir)

esselamu aleyke ve ela resulillahi Muhammedi'b-ni Abdullahi, esselamu aleyke ve ela cemii'n-nebiyyine ve'l-murseline ve'l-evsiyai'l-merziyyine ve's-şuheda-i ve's-salihin. Eşhedu enneke le-gad eddeyte ma hummilte ve hefizte me'studi'te ve belleğte enillahi kema umirte ve hallalte helalelahi ve harremte haramahi ve egamte ahkamahu. Fe-sallallahu ela ruhike't-tayyibeti ve bedenike't-tahiri ve haşerenallahu fi zumre-

tike tehte livai Muhammedin sallelahu eleyhi ve âlihi ve selleme ve ehlibeytihi aleyhimu's-salam. Ve la haremena berekete-ke ve rezegena'l-avde ila ziyaretike ve's-selamu eleyke ve rahmetullahi ve berekatuh.

Anlamı:

Selâm olsun sana ey Allah'ın peygamberi, selâm olsun sana ey (burada ziyaret ettiğin peygamberin ismi söylenir). Selâm olsun sana ve Allah'ın elçisi Muhammed b. Abdullah'a, selâm olsun sana ve bütün peygamberlere, elçilere, vasilere, beğenilmişlere, şehitlere ve Salihlere.

Şehadet ederim ki sen taşıdığın şeyi eda ettin ve sana emanet bırakılan şeyi korudun, sana emredildiği şekilde Allah Teala'dan onu tebliğ ettin. Allah'ın helallerini helal ve haramlarını da haram ettin. Allah'ın hükümlerini ikame ettin.

O halde Allah'ın salâtı senin tertemiz ruhuna ve pak bedenine olsun. Allah bizi Muhammed'in (Allah'ın salâtı ona ve Ehlibeytinin üzerine olsun) ve Ehlibeyti'nin sancağı altında senin safında haşretsin, bizi senin bereketinden mahrum etme-

sin ve bizi senin ziyaretine dönmekle rızıklandır-
sın. Allah'ın selamı, rahmet ve bereketleri senin
üzerine olsun.

- Sonra Allah rızası için iki rekât veya daha fazla namaz kıl ve peşinden dünya ve ahretin, annen, baban ve diğer müminler için istediğin kadar dua et.

8- Ehlibeyt Esirlerinin Suffesi:

Caminin ortasında yer alan Ehlibeyt esirleri-
nin üzerinde oturdukları, yerden 20 cm. yüksek-
likteki 12x6 çapındaki yerdir. Bunun da karşı-
sında İmam Zeynelabidin'in (a.s) minberi yer
almıştır. İmam Seccad (a.s) Yezid'in meclisinde-
ki meşhur hutbesini burada okumuştur.

BABU'S-SAGİR MEZARLIĞI

Babu's-Sagir, Dımeşk Őehrinin en meŐhur ve en bűyűk mezarlığıdır. Bu mezarlıkta peygamber efendimizin Ehlibeyt'inden çok sayıda insanın mezarı vardır; yine birçok sahabe, tabiin ve Allah'ın veli kullarının da mezarı bulunmaktadır.

Ayrıca, "Âl-i Beyt Caddesi" denilen yol űzeri onlarca imamzadenin, Kerbela Őehitlerinin baŐlarının, bűyűk İslam ve Őia alimlerinin, tarihçilerin, muhaddislerin, seyitlerin, Műslűmanların ileri gelenleri ve ricallerinin defnedildiđi yerdir.

"Babu's-Sagir" kűűk kapı anlamındadır. Bu mezarlık, Dımeşk Őehrinin en kűűk eski kapısının yakınında yer aldıđı için "Babu's-Sagir" adı verilmiŐtir. Bu mezarların en önemlisi ve en kut-salı Őyledir:

Ehlibeyt ve İzleyicilerine İsnat Edilen Mezarlar

1- İmam Hüseyin'in (a.s) Kızı Sakine:

İsmi Amene ve lakabı ise Sakine'dir. Kardeşi Ali Asker ve annesi ise İmriu'l-Kays'ın kızı tertemiz, alim ve arif bir kadın olan Rubab'tır. Ona bu lakabı annesi vermiştir. Eşi İmam Hasan'ın (a.s) oğlu Abdullah'tır. Aşura günü ve ondan sonra esirlik döneminde elim olaylarla karşılaşmış, hicretin 117. yılında 70 yaşında vefat etmiştir.¹

2- İmam Ali'nin (a.s) Kızı Ümmü Külsüm:

Hz. Ali'nin (a.s) kızıdır; fakat annesi Hz. Zehra değil, imamın diğer eşlerinden olan kızıdır. Kerbela'da bulunduktan sonra esir edilmiş, Hz. Zeynep'ten (s.a) sonra diğer esirlerin sığınağı olmuş, İbn Ziyad ve Yezid'in sarayında çok sert ve ezici hutbeler okumuş ve esirlik döneminde defalarca adı geçmiştir.²

1- A'yanu's-Şia, Muhsin Emin, c.7, s.274; Vefayat-i A'yan, İbn Hallikan, c.1, s.297.

2- Biharu'l-Envar, c.45, s.112; Usdu'l-Gabe Fi Marifet-

İmam Ali'nin (a.s) "Ümm-ü Kulsüm" lakabı taşıyan dört kızı olduğu söylenmektedir:

Birincisi; Zeyneb-i Kübra.

İkincisi; Fatıma-i Zehra'nın (s.a) kızı. İmam Hasan (a.s) hayattayken Medine-i Münevvere'-de vefat etmiş ve Baki mezarlığında defnedilmiştir.¹

Üçüncüsü; Müslim b. Akil'in eşi. "Bab-ı Sağır"e defnedilmiş olan da budur. İmam Ali'nin (a.s), Hz. Fatıma (s.a) dışındaki eşlerinden birindendir.

Burada "Ümm-ü Kulsüm" lakabı taşıyan iki kişi daha var: Biri Akil'in oğlu Abdullah-i Asgar'ın eşi ve diğeri ise cariyeye olan Zeyneb. Bu da Muhammed b. Akil'in eşidir. Bu mezar bu ikisinden birine ait olabilir.

Bu Ümmü Kulsüm'ün bacısı Zeynep ile birlikte Kербela'da olduğu müekkettir.

i Sahabe, İbn Esir, c.5, s.469.

1- Tabakat-i Kübra, İbn Sa'd, c.8, s.464; Zehairu'l-Ukba, Muhibbuddin Taberi, s.171. Dolayısıyla bu Ümmü Kulsüm hayatta olmadığı için Kербela vakıa-sında da yoktu.

Ümmü Kulşüm diğer esirlerle birlikte Kufe'ye girdiği zaman insanların Ehlibeyt kadınlarına baktıklarını görünce haykırarak şöyle dedi:

"Allah ve Resulünden utanmıyor musunuz ki Allah Resulünün (s.a.a) haremine bakıyorsunuz."

3- Fatıma-ı Sugra:

İmam Hüseyin'in kızıdır. Annesi Ümmü İshak'tır. Kerbela'da otuz yaşındaydı. Fatıma-i Sugra faziletli, dini ve ilmi mevki olan bir kadındı. Babası İmam Hüseyin onun hakkında şöyle buyurmuştur: *"O, Allah Resulünün kızı annem Fatıma'ya (s.a) çok benziyor; o, dindar bir insandır; geceleri namaz kılıp ibadetle geçiriyor, gündüzlerini oruç tutuyor ve hurilere benziyor."*

Fatıma-ı Sugra, babasından, kardeşi İmam Zeynelabidin'den (a.s) halası Zeybep'ten, Abdullah b. Abbas ve Esmâ bint Umeys'ten hadis rivayet ediyordu.

Ondan nakledilen rivayetlerin bazıları Sünen-i Tirmizi, Ebi Davud, İbn Mace, Nesaî'de ve İbn Hacer'in telif eserlerinde kaydedilmiştir.

Fatıma-ı Sugra, büyük annesi Hz. Fatıma-ı Zehra'nın (s.a) Mescid-i Nebi'deki evinde kalı-

yordu. Velid, Mescid-i Nebi'nin etrafındaki evlerin yıkılmasını emredince Fatıma-i Suğra oradan çıkaktı ve onun arkasında kendisi için bir ev yapıldı ve bir de kuyu kazıldı. O koyuda hayır ve bereket vardı; insanlar bereket için oradan su alıyorlar ve o kuyuya Zemzem kuyusu diyorlardı.¹

Fatıma-ı Sugra, Hz. Zeyneb (s.a) gibi Kerbela vakasında, Ehlibeyt'in sığınağı idi; İbn Ziyad ve Yezid'in saraylarında çok sert hutbeler okumuştur.²

Fatıma-i Sugra, dedesi Emirü'l-Müminin Ali'nin (a.s) fesahat ve belagatını andıran bir fesahat ve belagata sahipti. Hicretin 110. yılında vefat etmiştir.

Tarihçiler onun Kufe'de okuduğu hutbesini kitaplarında kaydetmişlerdir.

Fatıma-ı Sugra'nın kabri, sol taraftan, Sakine ve Ümmü Kulüm'ün kabrinin arkasında bir odanın içerisinde; yeşil renkli bir kubbesi vardır.

1- Vefau'l-Vefa.

2- Biharu'l-Envar, Meclisi, c.45, s.231; el-Ihticac, Tabersi, c.2, s.202; Maklet-i Hüseyin b. Ali; Abdülkerim Seyyid Alihan, s.69-71.

Birçok rivayetlere göre de Fatıma-ı Sugra Mescid-i Nebi'nin arkasındaki kendi evinde vefat etmiş ve Baki mezarlığına defnedilmiştir. Bu durumda bu mezarın İmam Hüseyin'in (a.s) kızının değil, torunlarından birine ait olduğu söylenebilir.

4- Hamide Bint-i Müslim:

Bu mezar, Müslim b. Akil'in kızı Hamide'nin olduğu söylenmektedir. Hamide, Ehlibeyt esirlerindendi. Beş yaşında bir kızdı. İmam Hüseyin'le (a.s) aralarında geçen kıssası meşhurdur.

Tarihçiler diyorlar ki: İmam Hüseyin (a.s) Mekke'den Irak'a doğru hareket ederken birisi gelerek İmam'ın Kufe'ye gönderdiği elçisi Müslim b. Akil'in şehit olduğunu haber verdi. Bunun üzerine İmam Hüseyin (a.s) Hamide'yi çağırarak başına el çaktı.

Böylece Hamide babasının şehit olduğunu anlayıp amcası İmam Hüseyin'e (a.s), "Babam şehit mi oldu?" dedi. İmamın gözlerinden yaşlar süzülüşü halde, "Nereden anladın?" buyurdu. Hamide, "Amcacığım! Bana yetimler gibi davrandığımı gördüm..." dedi.

5- Abdullah b. İmam Cafer Sadık (a.s):

İmam Cafer Sadık'ın (a.s) oğlu Abdullah'ın kabri sol tarafta, Fatıma-ı Suğra'nın kabrinin biraz üstündedir. Demir mahfazası olan tahtadan bir tabut içerisindedir.

6- Abdullah b. İmam Zeynelabidin (a.s):

Abdullah-i Bahir diye meşhur olan Abdullah b. İmam Zeynelabidin'in (a.s) kabri Bab-ı Sagir'in sağ duvarına yakın, makberin dışında yer almıştır. Türbesinin avlusu ve yeşil kubbesi vardır.

7- Abdullah b. İmam Bâkır (a.s):

Yine Bab-ı Sagir mezarlığında Abdullah b. İmam Bâkır'ın (a.s) türbesi vardır. Onun annesiyle kardeşi İmam Cafer Sadık'ın (a.s) annesi Fervet bint-i Kasım b. Muhammed b. Ebubekir'dir.

8- Meymune:

İmam Hasan'ın (a.s) kızıdır.

Kerbela Şehitlerinin Başları:

Allah Resulünün Ehlibeyti'nin bedenleri Kerbela'da doğandıktan sonra Ömer b. Sa'd başlarının bedenlerinden ayrılmasını emretti. Bu çir-

kin ve yürek yakıcı olaydan sonra İbn Ziyad'a yaklaşmak için başları kabileler arasında bölüştürdüler. Böylece Kinde kabilesi on üç baş, Hevazin kabilesi on iki baş, Benî Temim kabilesi yedi baş, Benî Esed kabilesi on baş aldılar; başları mızraklara takarak 71 başla birlikte Kufe'ye girdiler.¹

Ubeydullah b. Ziyad, başların, kadın ve çocuklardan oluşan esirler kafilesinin önünde Şam'a doğru hareket ettirilmesini emretti. Esirler kafilesi Safer ayının başında Dımeşk'a vardı. Esirler Dımeşk'a girmeden önce şehir görkemli bir şekilde süslenmişti. Kadınlar ve erkekler caddenin sağ ve sol tarafında durmuş, sevinçten tekbir getirip çığlıklar atıyorlardı. Şehitlerin başlarını mızrakların ucunda, esirlerin önünde taşıdıkları halde şehre girdiler. En ileride ve kadınların gözlerinin önünde de şehitler serveri İmam Hüseyin'le (a.s) ve Ebulfazl Abbas'ın başı hareket ettiriliyordu.²

1- Makteli'l-Hüseyin, Abdurrazzak Musevî Mukarrem, s.391; el-Fusuli'l-Muhimme, İbn Sebbağ Maliki, s.197.

2- Demu's-Sucum, Hasan Şe'ranî, s.242; Biharul-

Hız. Zeybep veya bacısı Ümm-ü Kulsüm kafi-
le başından insanların dikkatlerini şehitlerin
başlarına toplamaları ve böylece Ehlibeyt kadın
ve kızlarına bakmamaları için başların esirler-
den önce şehre sokulmasını istediye de kabul
edilmedi.

Gün doğumunda şehitlerin başları ve esirler
kafilesi "Bab-i Saat"ten Emevî mescidine götü-
rüldü. Orada Yezid'in emriyle başlar üç gün
mescidin kapısına asıldı.

Şehitlerin Başlarının Defnedildiği Yer:

Başları Şam'a defnedilen Hz. Ebulfazli'l-Ab-
bas, Ali Ekber ve Habib b. Mezahir'in dışında
Kerbela şahitlerinin çoğunun başlarının İmam
Zeynelabidin (a.s) tarafından Kerbela'ya getiri-
lip bedenlerine ilhak edildiği görüşünün daha
doğru olduğu kanaatindeyiz. Çoğu tarihçilerin
yazdıkları da bu görüşü onaylamaktadır.

Kerbela şehitlerinden on altısının başı "Âl-i Beyt
Caddesi" diye bilinen caddede defnedilmiştir.

Envar, Meclisi, c.45, s.124-128, Hayat-i İmam Hüseyin
(a.s), Bâkır Şerif Kereşi, c.3, s.368-369.

Mahfazanın içerisine Şehitlerin başlarının sayısınınca kumaŐlar bırakılmıŐ ve her birinin üzerine oraya getirilen Őehidin ismi yazılmıŐtır. Bu başlar Şu Şehitlere aittir:

- 1- Abbas b. Ali (a.s)
- 2- Kasım b. Hasan (a.s)
- 3- Ali Ekber (a.s)
- 4- Ömer b. Ali (a.s)
- 5- Abdullah b. Ali (a.s)
- 6- Hr b. Yezid-i Riyah (a.s)
- 7- Muhammed b. Ali (a.s)
- 8- Abdullah b. Avf (a.s)
- 9- Abdullah b. Müslim (a.s)
- 10- Abdullah b. Akil (a.s)
- 11- Hüseyin b. Abdullah (a.s)
- 12- Habib b. Mezahir (a.s)
- 13- Ebubekir b. Ali (a.s)
- 14- Osman b. Ali (a.s)
- 15- Cafer b. Akil (a.s)
- 16- Cafer b. Ali (a.s)

Hz. Peygamber'in (s.a.a) Ashabı:

1- Bilal Habeşi:

Habeşistan'dan satın alınan zenci bir köle olup Peygamber efendimizin (s.a.a) müezzini ve sahabelerinden biriydi. Bilal, İslam dininin eşitlik ve adalet sloganıyla zuhur etmesi üzerine İslam dinini kabul etmiş, bu nedenle türlü işkence ve eziyetlere maruz kalmış ve inancından taviz vermemiş, sahibi Ümeyye b. Halef'in işkenceleri altında "Allah birdir" diye haykırmıştır. Bilal, efendimizin hicretinden sonra Medine'ye hicret etmiş efendimize müezzinlik yapmıştır. Peygamber efendimizin (s.a.a) vefatından sonra Ebubekir Bilal'den ezan okumaya devam etmesini istemiş, fakat Bilal kabul etmeyerek, "Ben Peygamberden sonra hiç kimse için ezan okumayacağıma dair yemin ettim" demiştir.¹

Fakat buna rağmen efendimizden sonra iki defa ezan okumuştur. Bunlardan birini Hz. Fatıma-ı Zehra'nın (s.a) isteği üzerine ve diğerini

1- er-Riyazu's-Seyahe, Nişaburî, c.2, s.423.

de İmam Hasan (a.s) ve İmam Hüseyin'in (a.s) isteği üzerine okumuştur.

Böylece Bilal Dımişk'a gelerek bir rivayete göre "Dariyya" bölgesine yerleştii ve hicretin 20. yılında, 63 yaşında vefat etti. Başka bir rivayete göre de hicretin 17. yılında, Ömer b. Hattab'ın hilafeti döneminde vefat etmiş ve Bab-ı Sagir'de defnedilmiştir.¹

Fakat Bilal'in de defnedildiği yer konusunda ihtilaf vardır; İbn Kesir Bilal'in Bab-ı Sagir'de defnedildiğini reddederek orada defnedilen kişinin abid ve sahit bir kişi olan Dımişk kadısı "Bilal b. Ebi Derda" olduğunu, Bilal Habeşî'nin kabrinin ise "Deriyya" bölgesinde olduğunu söylemiştir.

2- Abdullah b. Ümmü Mektum:

Peygamber efendimizin değerli sahabelerinden biridir; o, ilk Müslümanlardan, Kur'an'ın kâtiplerinden ve hafızlarındandı. Genellikle Peygamber efendimizin (s.a.a) gazvelerinde Medine'de onun işlerini üstleniyordu, Ümmü Mek-

1- Ziyaret-i Şam, İbn Hevranî, s.44-45.

tum'un gözleri görmüyordu. Onun Şam'a hicret ederek orada vefat ettiği ve Bab-ı Sagir'e defnedildiği söylenmiştir.

3- Abdullah:

Cafer-i Tayyar'ın oğludur. Annesinin ismi Esmâ bint Umeyyedir. Kabri Bilal Habeşî'nin kabrinin bulunduğu odadadır. Hz. Zeyneb'in (s.a) eşidir. Abdullah Habeşistan'da dünyaya gelmiştir; peygamber efendimiz (s.a.a) vefat edince on yaşındaydı. Abdullah'ın "Zulcenaheyn" veya "Tayyar" diye meşhur olan babası, Mute savaşında şehit olmuştur ki onun da mezarı Suriye'de, Ürdün sınırı yakınlarında Mute denilen yerdedir. Peygamber efendimiz (s.a.a) Abdullah b. Cafer'in dış görünümü ve ahlakı açısından kendine benzediğini bildirmiştir. Bazıları bağış konusunda da onu Hatem-i Taî'ye benzetmişlerdir. Onun Abdullah, Avn ve Muhammed isimlerinde üç oğlu Kербela'da İmam Hüseyi'nin (a.s) safında şehid olmuştur.

Elbette bazı tarihçiler onun mezarının Medine'de Bâki mezarlığında olduğunu söylemektedirler.

Abdullah abid ve cömert bir kişiydi. Eşi Hz. Zeynep (s.a) ile birlikte Hz. Ali'nin (a.s) hizmetinde olmuştur.

4- Esmâ Bint-i Umeys:

Habeş muhacirlerinden Ebutalib oğlu Cafer Teyyar'ın eşi, Hz. Fatıma'nın (s.a) gerçek dostlarından biri ve özellikle hayatının son günlerinde onun bakıcısıydı. Mekke'de Müslüman olmuş ve eşi Cafer'le birlikte Habeşistan'a hicret etmiştir. Ondan Abdullah, Muhammed ve Avn isminde üç oğlu olmuştur.

Cafer hicretin 8. yılında Mute savaşında şehit olunca Esmâ ile Ebubekir evlenmiş, ondan Muhammed dünyaya gelmiştir. Muhammed b. Ebubekir Hz. Ali'nin (a.s) dostlarındandı. Ebubekir'in ölümünden sonra Esmâ ile Hz. Ali evlenmiş, ona da Yahya ve Avn isminde iki erkek çocuk doğurmuştur.

Hz. Fatıma'nın (s.a), kendisine sadece Hz. Ali (a.s) ve Esmâ'nın gusül vermesini vasiyet ettiği meşhurdur.

Esmâ, "İki defa hicret yapan ve iki kıbleye namaz kılan kişi" diye vasıflandırılmıştır.

5- Fizze:

Hız. Fatıma'nın (s.a) değerli hizmetçisi, Habeşistan krallarından birinin kızıdır. Kerbela'da yer almış, Ehlibeyt'in bereketiyle Allah katında yüce derecelere ulaşmış bir kadındır.

Bazı müfessirlere göre, Ehlibeyt'in yemeklerini miskin, yetim ve esire vererek yaptığı fedakârlıkta o da kendi yiyeceğini vererek Ehlibeyt'le ortak olmuştur. İmam Ali (a.s) onun hakkında hayır duada bulunmuştur.

Bu abid, zahit ve alim kadın aynı zamanda Allah Resulünün Ehlibeyti'nin sırdaşıydı da. Bir defasında Hz. Ali (a.s) şöyle demiştir: *"Fatıma benden Ümmü Seleme, Ümmü Eymen ve Fizze'den başka kimsenin kendi vefatından haberdar olmaması için söz aldı"* buyurmuştur.

Hız. Zeynep'le (s.a) birlikte esir edilmiştir. Yıllarca Hz. Fatıma'nın (s.a) hizmetinde bulunmuş ve hayatının son nefeslerine kadar onun yanında yer almış, onun cenaze törenine katılmış, Hz. Fatıma'dan (s.a) sonra İmam Hasan (a.s), İmam Hüseyin (a.s) ve Hz. Zeyneb'in hizmetinde bulunmuş, Hz. Zeyneb'le (s.a) birlikte Şam'a gelerek orada vefat etmiştir. Fizze'nin ha-

yatının son yirmi yılında ondan Kur'an'dan başka bir söz duyulmamıştır.¹

Hz. Peygamber'in (s.a.a) Eşleri

1- Ümmü Seleme:

Bab-ı Sagir'de Peygamber efendimizin eşi Ümmü Seleme'ye ait olduğu söylenen bir kabir var. Ümmü Seleme Hz. Hatice'den (s.a) sonra efendimizin eşlerinin en üstü idi. Tathir ayeti onun evinde nazil olmuş ve peygamber efendimiz ona Kербela olayını bildirmiştir. Asıl ismi Hind bint Suheyl olan Ümmü Seleme, Peygamberimizden önce Abdullah b. Abdused'in eşi idi. Abdullah'ın ölümünden sonra efendimiz onunla evlenmiştir. Ümmü Seleme, Hz. Fatıma'dan (s.a) bir takım hadisler rivayet etmiştir. Baki mezarlığında da ona ait olduğu söylenen bir kabir vardır.

2- Ümmü Habibe:

Ebusüfyan'ın kızı, Muaviye'nin kızkardeşi ve peygamber efendimizin eşidir. İsmi Ramle'dir.

1- el-İsabe, İbn Hacer, c.14, s.287.

Ümmü Habibe Peygamber efendimizle evlenmeden önce Abdullah b. Cahş'ın eşi idi. Onunla birlikte Habeşistan'a hicret etmiş, Habeşistan'da Allah Teala onlara bir kız vermiş, ismini Habibe bırakmışlar. Abdullah vefat edince peygamber efendimiz onunla evlenmiştir. Ümmü Seleme, Peygamber efendimizin vefatından sonra Şam'a hicret etmiş olabilir. Mümin bir kadın olan Ümmü Seleme'nin Bâki mezarlığında da kabri vardır.

Kutsal Kasiyun Dağı:

Dımeşk'ın bir bölümü Kasiyun denilen bir dağın eteğinde yer almıştır; günümüzde burası "Salihiye" diye meşhurdur. Dımeşk şehri kurulmadan önce halkın yerleşim bölgesiydi. Bazı peygamberlerin ayak bastığı ve hatta onlardan bazısının defnedildiği bu dağ Dımeşk halkının yanında özel bir kutsallığa sahiptir. Bu dağın fazileti ile ilgili bir takım rivayetler nakledilmiştir.

Ebu Katade şöyle diyor: "Kur'an-ı Kerim'de, '**Andolsun tîne ve zeytine**' ayetinde geçen "tîn"--den maksat Kasiyun dağıdır." Dolayısıyla ibadet için bu dağ hakkında birçok tavsiyeler vardır.

Bu dağda birçok önemli yerler var; örneğin:

1- Rivayete göre bu dağın eteğinde Hz. Adem sükunet ediyordu.

2- Ashab-ı Kehf'in mağarası (bir rivayete göre)

3- Mağaretu'd-dem (Kan mağarası). Burada Habil'in Kabil tarafından öldürüldüğü söylenmektedir.

4- Mağaretu'l-Cev' (Açlık mağarası) veya Arbain Mağarası: Bu mağarada, düşmanların kuşatması nedeniyle kırk peygamberin şehit olduğu söylenmektedir.

5- Bu dağın doğusunda (Burze bölgesinde) Hz. İbrahim (a.s) dünyaya gelmiştir.

6- Hz. İsa (a.s) ve annesi Hz. Meryem (s.a) bu dağın batısına sığınmışlardır.

7- Hz. Meryem'in (s.a) annesi Ümmü Hane burada yaşıyordu.

Peygamber efendimizden (s.a.a) bu dağla ilgili olarak şöyle rivayet edilmiştir: *"İbrahim, Lût, Musa, İsa, Eyyub peygamberler bu dağda namaz kılmışlardır. Dolayısıyla bu dağda dua etmekten gafil olmayın."*¹

1- Fi Rihab-i Dimaşk, Muhammed Ahmed Dehman, s.9

Yine buyurmuştur ki:

Dımişk'ta öyle bir dağ var ki, babam İb-
rahim onun eteğinde dünyaya gelmiştir."¹

1- Ziyaratu'ş-Şam, İbn Hevra, s.96.

DİMİŐK ETRAFINDAKİ ZİYARETLER

1- Hz. Habil'in Kabri:

Hz. Adem'in (a.s) ilk oğlu ve dñnyada öldürülen ilk kişidir. Diyorlar ki; Habil, Emevi Camisi'nin yerinde Kurban kayası adındaki bir kayanın üzerinde Allah'a vermek için bir kurban sununca, Kabil'in kurbanı kabul edilmezken onun kurbanı Allah tarafından kabul edildi. Bu nedenle Kabil ona karşı kin besledi ve böylece Kasiyun dağının başında ve günümüzde Mağaretu'd-dem denile yerde onu öldürüp cenazesini omzuna alarak Habil'in Kasiyun dağının devamındaki şimdiki mezarının yanına ulaşmaya kadar sađa sola götürüp durdu.

Orada, bir karganın diğer bir kargayı defnettiğini görünce onu nasıl defnedeceğini öğrendi ve büyük bir pişmanlıkla kardeşinin cenazesini

toprağa verdi. Günümüzde dağın eteğinde Dı-mışk şehrinin batısında, Dı-mışk'a 45 km. uzaklıkta, Dı-mışk-Beyrut güzergâhında, Kanitra ve Cevlan yol ayırımından sonra havası ve suyu çok güzel olan bir yerde Habil'e (a.s) isnat edilen bir mezar vardır.

Emirü'l-Müminin İmam Ali'den (a.s) şöyle ri-vayet edilmiştir:

Dı-mışk'da Kasıyun denilen bir dağ var. O dağda Ademoğlu kardeşini öldürmüştür. Allah İsa ile annesini Yahudilerin tehlikesinden bu dağa sığındırmıştır. Oraya gidecek olursanız dua etmekten gaflet etmeyin.¹

Yine Hz. Yahya (a.s) ile annesinin kırk gün bu dağda itikâf ettikleri söylenmiştir.²

Mağaratu'd-Dem, Ashab-ı Kehf'in mağarasından birazcık aşağıdadır. Burası, günümüzde Dı-mışk halkı tarafından "el-Erbain" diye bilinen Mağaretu'l-Cev'e yakındır.

1- Ziyaratu'ş-Şam, İbn Havranî, s.118.

2- Ziyaratu'ş-Şam, İbn Havranî, s.118.

2- "Mağaratu'l-Cev" (Açlık mağarası) veya Erbain Mağarası:

Kasiyun dağının başında "Erbain" denilen yerde ve Mağaratu'd-Dem'in yakınında "Mağare-tu'l-Cev" denilen bir mağara vardır; burada Allah'ın bir grup salih kulu kendilerini takip etmekte olan zalim yöneticinin zulüm ve siteminden kaçarak bu mağaraya sığınmışlar ve oracıkta açlıktan ölmüşlerdir.¹

Bu nedenle, hicri 1018 yılında Osmanlı padişahı "Ahmet paşa" tarafından oraya bir mescid yaptırılmıştır.²

Mescidin içinde kırk peygamberin anısına kırk tane küçük mihrap yapılmıştır; orası Cuma günleri ziyaretçiler için açılmaktadır.

3- Ashab-ı Kehfin Mağarası:

Ashab-ı Kehf'e ait olduğu söylenen birkaç mağara vardır. Bunlardan birisi de Kasiyun dağında, "Mağaratu'd-Dem" in batısında yer alan ve halk tarafından önemsenen yerdir. Ashab-ı

1- Riyazu's-Seyah, Şirvanî, c.2, s.421.

2- Simarul'l-Kasid Fi Zikri'l-Mesacid, Yusuf Abdülhâdi, s.192.

Kehf zamanının zalim yöneticisinden kaçarak mağaraya saklanmışlar, orada üç yüz seneyi aşkın bir zaman uyumuşlardır. Ashab-ı Kehf'in kıssası Kur'an-ı Kerim'de geçmektedir.¹

4- Muhyiddin Arabi'nin Mezarı

Günümüzde "Muhyiddin Mıntkası" olarak bilinen Salihîye bölgesinde ve Kasiyun dağının yakınında Muhyiddin Arabi'nin medresesi vardır.

Muhyiddin Arabi, hicretin altıncı asrının filozof ve zahitlerinden biridir. Meşhur "el-Futuhatu'l-Mekkiyye" kitabının yazarıdır. Hicretin 506'ında Endülüs'te dünyaya gelmiş ve hicretin 638'inde de Salihîye bölgesinde vefat etmiştir.

Muhyiddin Arabi, yirmi yaşında İslam düşünürü İbn Rüşd ile görüşmüş, Endülüs ve Afrika'yı gezerek oradaki çeşitli alim ve düşünürlerle görüş alış-verişinde bulunmuş, oradan Mekke-i Mükerreme'ye geçmiş, orada "el-Futuhatu'l-Mekkiyye" kitabını yazmaya koyulmuş ve bu kitabın tamamlanması otuz yılını almıştır.

1- Bk. Murucu'z-Zeheb, Mes'udî, c.1, s.302.

t.me/caferilikcom

<https://t.me/caferilikcom>

www.caferilik.com

Sonra Rum beldelerini ziyaret etmiş, oradan Bağdad'a geçerek meşhur Şeyh Şehabuddin Suhreverdi ile görüşmüştür. Bağdat'tan Haleb'e ve oradan da Dımişk'a geçmiş, orada vefat etmiş ve bugün kendi ismiyle anılan yere defnedilmiştir. Ondand geriyeye 200 kadar kitap kalmıştır ki bunların en önemlisi "el-Futuhatu'l-Mekkiyye" ve "Fusulu'l-Hikem" kitaplarıdır.

Onun tasavvuf, irfan ve felsefe dallarında zamanının alimlerinin en ileri geleni olduğu söylenebilir.

Kitap ve eserleri arasında onun Ehlibeyt mektebine meylettiğini gösteren yazılar vardır. Onun, İmam Mehdi (a.f), İmam'ın zuhuru, Ehlibeyt İmamları hakkında birkaç risalesi vardır. İmam Mehdi (a.f) hakkındaki düşünceleri Ehlibeyt mektebi inançlarına oldukça yakındır.

Merhum İmam'ın ve yine Üstat Şehit Mutahhari'nin İslam felsefesi ve irfan konusunda onun hakkında övücü sözleri vardır.

DİMİŐK ETRAFINDAKİ KUTSAL MEKANLAR

1- Merc-i Azra, Hucr b. Udey ve Beş Arkadaőının Mezarı

Yüce bir makama sahibi Hucr b. Udey-i Kindî'nin (r.a) mezarı Dımişk Őhrinin 36 km. doğu-
sundaki "Merc-i Azra" bölgesinde yer almaktadır.

Hucr b. Udey-i Kindî Yemen halkından, sa-
habenin ileri gelenlerindedir. Onun yanında
yapılan duanın kabul olduğu meşhurdur.¹ Ha-
kim Nişaburî onun hakkında, "O, Hz. Muham-
med'in (s.a.a) rahibidir" demiştir.²

Hucr b. Udey kardeşi Hani ile birlikte gelip
Müslüman olmuş, peygamber efendimizin gaz-
velerine katılmıştır.

1- el-İsti'ab, c.1, s.231.

2- el-Müstedrek-u Ala's-Sahihayn, Hakim Nişaburî,
Haydarabad Deken basımı, c.3, s.468.

Hucr b. Udey cesur ve yiğit bir kişiydi, Kadi-siye, Cemel, Siffin ve Nehriyan savaşlarına katılmıştır. "Merc-i Azra" bölgesi de onun tarafından fethedilmiş ve bölge halkı onun eliyle Müslüman olmuştur.

Hucr b. Udey iman ve inancında taviz vermemesi nedeniyle hicretin 53. yılında Muaviye b. Ebusüfyan'ın emriyle "Merc-i Azra" bölgesinde şehit edilmiştir.

Hucr b. Udey peygamber efendimizin ileri gelen sahabesinden biridir; yaşının küçük olmasın rağmen ashabın en üstünlerinden sayılmaktaydı. Peygamber efendimizi ancak birkaç yıl görme saadetine ermiştir. Peygamber efendimizden (s.a.a) sonra apaçık nassa ve Hz. Ali'nin (a.s) imametine karşı sağlam inancı nedeniyle Peygamber efendimizden sonra kabilesiyle (Kinde) birlikte birinci halifeye biat etmemiş, ilk üç halifenin döneminde siyasi ve toplumsal konularda, bir defasında İslam ordusunun sol kanadına yapılan saldırıyı defetmek için komutanlık yapması dışında önemli bir rolü olmamıştır.¹

1- Futuhu'l-Buldan, Belazurî, s.364; el-İsabe, İbn Hacer Askalanî, c.1, s.213.

Fakat Hz. Ali'nin (a.s) hilafeti döneminde Hucr b. Udey'in hükümette etkili ve önemli rolü olmuştur. Cemel ve Siffin savaşında kendi kabilesine (Kinde) komutanlık yapmış, İmam Ali'nin (a.s) safında halis ve samimi bir fedai olmuş, Nehrevan savaşında İmam'ın ordusunun sol kanadının komutanlığını üstlenmiştir.

Muaviye'nin hilafeti döneminde bu yiğit sahabe İmam Ali'nin (a.s) Şia'sının apaçık bir örneği olup, züht, takva, ibadet, namaz ve hayır işleri dillere destan olmuştu; bir gece-gündüz içinde onun bin rekat namaz kıldığı söylenmektedir.

Hucr b. Udey'in dindar kesim tarafından saygıyla anılıp takdir edilmesi ve onun Muaviye ve özellikle Kufe valisi Muğire b. Şu'be'yi eleştirmesi Muaviye ve Muğire'nin konumunu tehlikeye düşürüyordu. Muğire Kufe mescidinde İmam Ali'yi (a.s) eleştirip ona kin kustuğu zaman Hucr b. Udey tek başına ayağa kalkıp sert bir şekilde ona karşılık verip İmam'ı savunmuştur.

Ziyad b. Ebih Kufe'ye vali tayin edildikten sonra İmam Ali'nin (a.s) Şiilerine karşı kan kusunca Hucr b. Udey yine yiğitçe İmam'ı savunmaktan çekinmemiştir.

Hucr b. Udey, Emevi hükümetinin varlığını tehdit ediyor. Hucre ve taraftarlarının bu tutumu nedeniyle, önce bir şekilde hükümete cezp etmek istediyseler de başaramadılar ve Hucre inanç ve tutumundan en küçük bir taviz vermedi. Sonra onunla taraftarlarını tutuklayarak Şam'a Muaviye'ye gönderdiler.

Mes'udî diyor ki: Hucre b. Udey'i tutuklayıp götürülen birliğin komutanı ona dedi ki, "Bize, Ali'yi bırakıp ona lanet etmeyecek ve ondan terberri etmeyecek olursan senin ve oğullarının boynunu vurmamız emredildi."

Bunun üzerine Hucre b. Udey ve takipçileri ona şu cevabı verdiler: "Allah'a andolsun ki kılıç darbeleri, Allah, Resulü ve onun vasisini cehennem ateşine girecek halde mülakat etmekten daha iyidir bizim için."

O sırada Hucre b. Udey iki rekat namaz kılmak istedi ve namazını birazcık uzattı. Bunun üzerine, "Ölümden mi korkuyor?" dediler. Hucre, "Vallahi ölümden korkacak olsaydım namazımı daha fazla uzatırdım" şeklinde cevap verdi.

Sonra hepsinin boynu vurulması emredildi. Bu olay hicretin 51. yılında, Şaban ayında gerçekleşti.

Bir rivayette, İmam Ali (a.s) Hucr'a, "Ey Hucr! Benden teberri etmen istendiği zaman ne yapacaksın?" diye sorması üzerine Hucr b. Udey şöyle cevap verdi:

Andolsun Allah'a, kılıçla parça parça doğransam da yakılsam, bu, benim gözümde senden teberri etmekten daha iyidir.¹

Peygamber efendimizin eşi Aişe, Muaviye'ye şöyle demiştir:

Ey Muaviye! Hucr ve arkadaşlarını mı öldürüyorsun? / Nerde onlara karşı sabrın senin! Ne duydum Resulden biliyor musun? / Merc-i Azra'da öldürülecek o; göktekiler öldürenlere gazap edecek.²

Hucr b. Udey'nin Kabrinin Yanında Bulunanlar

- 1- Erkam b. Abdullah el-Kindi
- 2- Kerim b. Afif en-Nehâ
- 3- Asım b. Avf el-Becelî
- 4- Şerik b. Şeddad el-Hazremi ve oğlu Hamam

1- Nefesu'l-Mehmum, Şeyh Abbas Kummi, s.64.

2- el-İsti'ab, c.1, s.231.

5- Sayfî b. Fesil eş-Şeybanî ve Veraka b. Huhey el-Becelî

6- Muhriz b. Şehab

7- Abdullah b. Huveyyet-i Sa'di.

8- Kabisa b. Rabia el-Absi

9- Abdurrahman b. Hassan el-Anzi.

10- Kidam b. Hayyan el-Anzi.

Hucr b. Udey ve İmam Ali'nin (a.s) takipçilerinin bedenleri oraya defnedilmiş, başları ise Mescid-i Eksab'da, Hz. Rukeyye'nin makamının yakınına defnedilmiştir.

HALEP ŐEHİRİNDEKİ ZİYARET YERLERİ

1- İmam Hüseyin'in (a.s) Türbesi, Nokta Mescidi

Esirlerle Kerbela Şehitlerinin başlarını Irak'tan getirdikleri zaman Halep'e ulaştıklarında kabile dinlenmek için "Cevşen" adındaki bir dağın eteğinde bir gece konakladı. Şehitlerin başlarını taşıyan askerler de dinlenmek için durdular; dinlenme anında İmam Hüseyin'in (a.s) mübarek başını bir kayanın üzerine bıraktılar. Sabahleyin güneş doğunca mübarek başı oradan aldıkları zaman bu kayanın üzerine birkaç damla kan dökülmüştü. Kabile hareket ettikten sonra bölge halkının haberi olunca o kan damlalarının etrafında toplanıp Allah Resulünün torunu ve Kerbela Őehitleri için mersiye okuyarak ağıt yakmaya başladılar. Őiî rivayetlerine göre her yıl

Aşura günü kayanın üzerindeki o kan kaynıyordu; bu olay Şam halkının çoğunun ilgisini çekmişti. Nihayet Emevi halifesi Velid. b. Abdulmelik b. Mervan o kayanın oradan alınarak Ehlibeyt (a.s) dostlarının gözünden uzak bir noktaya taşınmasını emretti. Kaynın yeri değiştirildikten sonra ondan bir eser kalmadı. Daha sonraları Seyfuddevle-i Hemdanî o kayayı uygun bir yere bıraktırıp etrafında cami yaptırarak oraya "Meşhed-i Müseyin" veya "Mescid-i Nokta" ismini verdi. Nakledildiği üzere, bir dönemde Türkler bu kayayı Hz. Zekeriyya'nın (a.s) camisine taşımak istediler; fakat kayayı taşımaları için bağlanan hayvan yerinden hareket etmeyince onu eski yerine bıraktılar.

2- Muhsin b. Hüseyin'in (a.s) Türbesi

İmam Hüseyin'in (a.s) Muhsin ismindeki oğlunun defnedildiği yerdir. Esirlef kfilesi Haleb'in batısında, "Cevşen" dağının eteğinde dinlenirken İmam Hüseyin'in (a.s) hamile olan eşi yol zorlukları, vücut ve ruhuna yapılan baskılar sonucu bebek düşürdü. Annesi ona "Muhsin" ismini verdi. Bu bebeğe Hz. Fatıma Zehra'nın

(s.a) düşürdüğü Muhsin'in anısı için "Muhsin" ismini verdiği sanılmaktadır. Her durumda; hicri 351 yılında Seyfuddevle-i Hemdanî, bulunduğu bağdan, şehrin bir noktasından gök yüzüne bir nur yükseldiğini görüyor. Sabah olunca nurun yükseldiği yere giderek orayı kazınca üzerine "Bu Muhsin b. Hüseyin'in (a.s) kabridir" şeklinde yazılmış olan bir taş parçası buluyor. Bu nedenle o yerin üzerine bir mezar yapılmamasını emrediyor. İşte bu nedenle, İmam Hüseyin'in (a.s) düşük bebeğinin defnedildiği bu yere "Muhsin'in Türbesi" diniliyor.

3- Hz. Zekeriyya'nın (a.s) Kabri:

Hz. Yahya'nın (a.s) babası Hz. Zekeriyya'nın (a.s) kabri Halep'teki Emevi camisinin içerisinde yer almıştır. Hz. Zekeriyya'nın (a.s) hicretten önce altıncı asırda yaşadığı söylenmektedir.

Halep şehrinin 180 km. doğusunda, Dımışk şehrinin 550 km. kuzeyinde "Rikka" şehri yer almaktadır. Hicretin 37. yılında Emirü'l-Müminin Hz. Ali (a.s) ile Muaviye arasında baş gösteren ve hakla batılın karşı karşıya geldiği Sıffin sava-

şının burada vuku bulmuştur. Bu bölgede ashabın en önde gelenlerinden ve İmam Ali'nin (a.s) Şiilerinden, bu cümleden Ammar Yasir, Uveys-i Karenî, Bedir ashabından 25 kişi ve Hz. Ali'nin (a.s) taraftarlarından binlerce insan öldürülmüştür. Peygamber efendimizin Amamr hakkında, "*Seni azgın bir grup öldürecek*" buyurduğu meşhurdur.¹

Günümüzde Ayetullah Hamenei'nin Suriye'deki temsilcisi tarafından buraya büyük bir türbe ve kubbe yaptırılmıştır.

1- Murucu'z-Zeheb, c.2, s.374.

CÂMİA ZİYARETİ

Ehlibeyt İmamları'ndan (*Allah'ın selamı onların üzerine olsun*) her birinin ziyaretinde veya peygamberlerin ve vasilerin mezarlarında ve genel olarak bütün kutsal kabirlerin yanında şöyle demek yeterlidir:

اَلسَّلَامُ عَلٰى اَوْلِيَاءِ اللّٰهِ وَاَصْفِيَائِهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى
اُمَنَاءِ اللّٰهِ وَاَحِبَّائِهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى اَنْصَارِ اللّٰهِ وَخُلَفَائِهِ،
اَلسَّلَامُ عَلٰى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى مَسَاكِنِ
ذِكْرِ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى مُظْهَرِ اَمْرِ اللّٰهِ وَهَمِيهِ، اَلسَّلَامُ
عَلٰى الدُّعَاةِ اِلَى اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى الْمُسْتَقْرِئِينَ فِي
مَرَضَاتِ اللّٰهِ، اَلسَّلَامُ عَلٰى اَلْمُخْلِصِينَ فِي طَاعَةِ اللّٰهِ،

السَّلَامُ عَلَى الْأَدِلَاءِ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ
 مَنْ وَالَاهُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهُ، وَمَنْ عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَى
 اللَّهُ، وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهُ، وَمَنْ جَهَلَهُمْ فَقَدْ
 جَهَلَ اللَّهُ، وَمَنْ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ، وَمَنْ
 تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ، وَأَشْهَدُ اللَّهُ أَنِّي
 سَلِمٌ لِمَنْ سَلِمْتُمْ، وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ، مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ
 وَعَلَانِيَتِكُمْ، مُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ، لَعَنَ اللَّهُ عَدُوَّ
 آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ،
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

Okunuşu:

Esselamu ela evliyaellahi ve esfiyaihi, es-
 selamu ela umenailahi ve ehibbaihi, essela-
 mu ela ensarillahi ve hulefaihi, esselamu ela
 mehalli ma'rifetillahi, esselamu ela mesakini
 zikrillahi, esselamu ela muzhiri emrillahi ve

nehyihi, esselamu ela'd-duati ilellahi, esselamu ela mustegirrine fi merzatillahi, esselamu ele'l-muhlissine fi taatillahi, esselamu ele'l-edillai elallahi, esselamu ele'l-lezine men valahum fe-gad valellahi, ve men âdahum fe-gad âdallahi, ve men ârefehum fe-gad ârefellahe, ve men cehilehum fe-gad cehilellahe, ve men-i'teseme bihim fe-gad-i'teseme billahi, ve men tehalle minhum fe-gad tehalle minellahi azze ve celle, ve uşhidullahe enni silmun limen salemtum ve harbun li-men harebtum, mu'minun bi-sirrikum ve elaniyetikum, mufevvizun fi zâlike kullihi ileykum, le'anellahu aduvve âl-i Muhammedin mine'l-cinni ve'l-insi ve ebreu ilellahi minhum, ve sellellahu ela Muhammedin ve âlih.

Anlamı:

Selâm olsun Allah'ın velilerine ve seçtiklerine, selâm olsun Allah'ın eminlerine ve dostlarına, selâm olsun Allah'ın (dininin) yardımcısına ve halifelerine, selâm olsun Allah'ı tanımanın yerlerine, selâm olsun Allah'ın zikrinin yerleri

(olan kalplere), selâm olsun Allah'ın emir ve yasaklarını açığa çıkaranlara, selâm olsun insanları Allah'a davet edenlere, selâm olsun Allah'ın rızası doğrultusunda sebat gösterenlere, selâm olsun Allah'ın itaatinde ihlaslı olanlara, selâm olsun insanları Allah'a yönlendirenlere, selâm olsun onlara ki, kim onları severse Allah'ı sevmiş olur, kim onlara düşmanlık ederse Allah'a düşmanlık etmiş olur; kim onları tanırorsa Allah'ı tanımış olur, kim de onları tanımazsa Allah'ı tanımamış olur; kim onlara sınımsız sarılırsa Allah'a sarılmış olur, kim onları bırakırsa Allah Teâlâ'yı bırakmış olur. Allah'ı şahit tutuyorum ki, ben sizin barış halinde olduklarınızla barışım ve sizin savaş halinde olduklarınızla savaş halindedim. Ben sizin gizlide ve açıkta olanınıza inanıyorum; bütün bunlarda işimi size bırakıyorum. Allah Muhammed'in Ehlibeyt'ine düşman olan cinlere ve insanlara lanet etsin. Ben onlardan Allah'a doğru uzaklaşıyorum. Allah'ın salatı Muhammed'in ve onun Ehlibeyti'nin üzerine olsun."

İMAM HÜSEYİN'İN (A.S) AŞURA ZİYARETİ

Aşura günü okunması için birkaç ziyaret ri-
vayet edilmiştir; biz fazla uzamaması için bura-
da onların arasından sadece birisini zikretmekle
yetineceğiz

Meşhur "**Aşura Ziyareti**", İmam Hüseyin'in
(a.s) hareminin yanında okunabileceği gibi uzak
şehirlerde de okunabilir:

Şeyh Tusî (r.a) "*Misbah*" adlı kitabında Mu-
hammed b. İsmail b. Bezi'den, o da Salih b. Uk-
be'den, o da babasından, o da İmam Muham-
med Bâkır'dan (a.s) şöyle naklediyor:

Kim Muharrem ayının onunda (Aşura
günü) Hüseyin b. Ali'yi (a.s) ziyaret edip
ağlarsa kıyamet günü Allah'ı her birinin se-
vabı Resulullah (s.a.a) ve Ehlibeyt İmamları'nın huzurunda yapılan hac, umre ve ci-

had sevabı gibi olan iki bin hac, iki bin umre ve iki bin cihad sevabıyla mülakat eder.

Ravi, "Canım size feda olsun! Kerbela'dan uzak şehirlerde olan ve bu günde o hazretin haremını ziyarete gitmesi mümkün olmayan kimseye ne kadar sevap verilir?" diye sorunca İmam (a.s) buyurdu ki:

Çöle veya kendi evinin damına çıkıp İmam Hüseyin'e doğru işaret ederek katillerine beddua edip nefretini dile getirsin. Sonra iki rekât namaz kılsın. Bunu öğleden önce günü ilk saatlerinde yapsın. Daha sonra Hüseyin'e (a.s) ağlasın. Takiyye zarureti yoksa ev halkını da o hazrete ağlamaya teşvik etsin. İmam Hüseyin'i (a.s) anmak için evinde yas merasimi tutsun ve İmam Hüseyin'in (a.s) musibetinden dolayı birbirlerine başsağlığı dilesinler. Ben, bu amelleri yapanlara, bu sevapların verileceğine kefil oluyorum.

Ravi, "Fedanız olayım! Gerçekten bu amelleri yapanlar için bu sevapların verileceğine kefil oluyor musunuz?" diye arz edince İmam (a.s) "*Evet; ben bu amelleri yapanlara kefilim*" buyurdu.

Ravi, "Bu amelleri yapanlar birbirlerine nasıl başsağlığı versinler?" diye sorunca İmam (a.s) şöyle buyurdu:

"İmam Hüseyin aleyhisselamdan dolayı bize ulaşan bu musibetten dolayı Allah mükafatlarımızı artırsın. Bizi ve sizi Hz. Muhammed'in (s.a.a) Ehlibeyt'inden olan Allah'ın velisi Mehdi'yle (a.f) birlikte İmam Hüseyin'in (a.s) kanunun intikamını alanlardan etsin."

Zarureti yoksa Aşura günü bir dünya işi peşine gitme; çünkü Aşura günü öyle uğursuz bir gündür ki müminin ihtiyacı karşılanmaz, sorunu hallolmaz; ihtiyacı karşılanırsa, sorunu hallolsa bile bu onun için uğurlu olmaz, o işte bir hayır ve olgunluk görmez. Sizden hiç biriniz bu günde evi için kesinlikle rızık toplamasın; kim bu günde bir şey biriktirirse, biriktirdiği şeyde bereket görmez, ailesi için biriktirdiği şey ailesine bereketli olmaz.

Kim böyle yapacak olursa, yüce Allah ona Peygamber'in (s.a.a) huzurunda yapılan bin hac, bin umre ve bin cihad sevabı verir. Dünyanın başından kıyamete kadar

peygamberlerin, nebilerin, vasilerin, sıdıkların ve (Allah yolunda) ölen veya öldürülen şehitlerin gördükleri musibetlerin sevabını verir."

Salih b. Ukba ve Seyf b. Umeyr, Alkame b. Muhammed-i Hazremi'den şöyle naklederler: İmam Muhammed Bâkır'a (aleyhisselam), "Bana, Aşura gününde İmam Hüseyin'i (a.s) yakından ziyaret ettiğimde okuyabileceğim ve yine o hazreti yakından ziyaret etmediğimde, uzak şehirlerden ve evimden o hazrete selâm verdiğimde okuyabileceğim bir dua öğret" diye arzettim. Bunun üzerine İmam (a.s) buyurdu ki:

Ey Alkeme! O hazrete selâm verip, peşinden o iki rekat namazı kıldıktan sonra tekbir getirerek o hazrete işaret edip şunları (aşağıdaki ziyaret dualarını) söyle. Böyle yapacak olursan İmam Hüseyin'i ziyaret eden meleklerin duasını yapmış olursun. Bu durumda Allah Teala senin için yüz binlerce derece yazar ve İmam Hüseyin'le birlikte şehid olan kimse gibi olursun; onların derecelerine sahip olursun ve o hazretle birlikte şehid olanlardan tanınırsın ve senin için her peygamber ve elçinin sevabı

ve İmam Hüseyin şehid olduğu günden itibaren o hazreti ziyaret edenlerin ziyaretinin sevabı yazılır; -Allah'ın selamı onun ve ehlibeytinin üzerine olsun-;

Bu ziyaret duası şöyledir:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
رَسُولِ اللَّهِ (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ)
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَتَرَ الْمَوْتُورَ،
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ
عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ.

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ وَجَلَّتْ وَعَظَمْتَ
الْمُصِيبَةَ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ

وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
السَّمَاوَاتِ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجُورِ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ
مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا،
وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالْتَّمَكِينِ
مِنْ قِتَالِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكْمِ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ
وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ.

يا أبا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلِمْتُ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرَبْتُ لِمَنْ
حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ،
وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَلَعَنَ
اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ، وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
أَسْرَجَتْ وَأَجَلَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ، يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ
عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَاسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي

بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَ
إِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ
وَإِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ وَبِالْبِرَاءَةِ (مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ
الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَسَ الظُّلْمَ وَالْجُورَ عَلَيْكُمْ
وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ) مِمَّنْ أَسَسَ ذَلِكَ وَبَنَى
عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
أَشْيَاعِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ
ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ وَالتَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ
وَأَتْبَاعِهِمْ، إِنِّي سَلِّمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ.

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ
وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الَّذِي مَحْمُودٌ لَكُمْ عِنْدَ
اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ هُدَى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ
بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ
عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابًا
بِمُصِيبَتِهِ، مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ
وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ صَلَوَاتٍ
وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَيَاةَ حَيَاةٍ حَيَاةٍ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَمَمَاتِ مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَّيَّةَ وَابْنُ آكِلَةَ
الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ
نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

اللَّهُمَّ الْعَنْ أبا سُفْيَانَ وَمُعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ ابْنَ مُعَاوِيَةَ
عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ، وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ
زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ
فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذَابَ (الْأَلِيمَ).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي
هَذَا وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَاءَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ
وَبِالْمُوَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

İmam Muhammed Bâkır (a.s) şöyle buyuru-
yor: Sonra yüz defa şu duayı oku:

اللَّهُمَّ الْعَنِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ، اللَّهُمَّ الْعَنِ الْعِصَابَةَ الَّتِي
جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ (عليه السلام) وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ
وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ، اللَّهُمَّ الْعَنُهُمْ جَمِيعًا.

Sonra yüz defa şöyle de:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ
بِفَنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامٌ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ، السَّلَامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ.

Sonra da şu duayı oku:

اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي وَابْدَأْ بِهِ أَوْلَاءَ
ثُمَّ (الْعَنِ) الثَّانِي وَالثَّلَاثِ وَالرَّابِعِ اللَّهُمَّ الْعَنِ يَزِيدَ

خَامِسًا وَالْعَنَ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ
سَعْدٍ وَشَمْرًا وَآلَ أَبِي سُفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

Sonra secdeye giderek şöyle de:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ
الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ
الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَتَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ
الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا مَهْجَهُمْ دُونَ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

Alkame der ki, İmam Bâkır (a.s) sonra şöyle buyurdu:

Her gün evinde İmam Hüseyin'i bu ziyaret duasıyla ziyaret edecek olursan bu sevapların hepsini alırsın.

Muhammed b. Halid-i Teyalesi de, Seyf b. Umeyre'den şöyle rivayet eder: İmam Sadık

(a.s) Hirre'den Medine'ye doğru yola çıktıktan sonra Sefvan b. Mehran ve dostlarımızdan bir grupla birlikte Necef'e doğru hareket ettim. Biz, Emirü'l-Müminin Ali'yi ziyaret ettikten sonra Sefvan, yüzünü İmam Hüseyin'in haremine doğru çevirerek bize dedi ki: "Buradan, Emirü'l-Müminin Ali'nin mübarek başının yanından İmam Hüseyin'i ziyaret edin; zira İmam Cafer Sadık'ın (a.s) yanında olduğum bir sırada o hazret buradan İmam Hüseyin'e (a.s) selâm verdi."

Seyf der ki: Daha sonra Sefvan, Alkame b. Muhammed-i Hazremi'nin İmam Muhammed Bâkır'dan (a.s) Aşura gününde rivayet ettiği bu ziyareti okudu ve sonra Emirü'l-Müminin Ali'nin (a.s) mezarının baş tarafında iki rekat namaz kıldı. Namazdan sonra Emirü'l-Müminin Ali'ye veda etti; daha sonra yüzünü İmam Hüseyin'in haremine doğru çevirerek selâm verdi ve ziyaretten sonra hazretle vedalaştı.

Aşura Ziyaretinin Anlamı

Selâm olsun sana ey Eba Abdullah (Hüseyin)! Selâm olsun sana ey Peygamberin oğlu! Selâm olsun sana ey Emirülmüminin'in oğlu ve vasilerin efendisinin oğlu! Selâm olsun sana ey âlemdeki kadınlarının en üstünü Fatıma'nın oğlu! Selâm olsun sana ey gerçek intikamını Allah'ın alacağı ve ey intikamı alınacak olanın oğlu ve ey zulme uğrayıp yalnız kalan! Selâm olsun sana ve haremimde seninle birlikte haremimde yatan ruhlara (Kerbela şehitlerine). Yaşadığım sürece, gece ve gündüz devam ettiği müddetçe benden sizlerin hepinize sürekli Allah'ın selamı olsun.

Ey Eba Abdullah (Hüseyin)! Senin musibetin ve sana yapılan şiddetli zulüm bize ve bütün Müslümanlara çok büyük geldi. Senin musibetin göklerde bütün gök ehline de ağır geldi. Öyleyse Siz Ehl-i Beyt'e karşı zulüm ve sitemin temelini atan gruba Allah lanet etsin. Sizi kendi makamınızdan alıkoyan ve Allah'ın size tanımış olduğu makamlarınızdan sizi uzaklaştıran gruba Allah lanet etsin. Allah, sizi katleden gruba lanet etsin, size karşı savaşmak için zemin hazırlayanlara lanet etsin. Ben onlardan, onların takipçilerinden, dostlarından ve onlarla işbirliği yapan-

lardan Allah'a ve size yönelerek uzaklaşıyorum.

Ey Eba Abdullah (Hüseyin)! Şüphesiz ben kıyamete kadar sizinle barışık, sizinle dost olanlarla dost ve sizinle savaşanlara da düşmanım. Allah Ziyadoğulları'na ve Mervanoğulları'na lanet etsin; Allah Ümeyyeoğulları'nın tümüne lanet etsin. Allah İbn Mercane'ye lanet etsin. Allah Ömer İbn-i Sad'a lanet etsin. Allah Şimr'e lanet etsin. Allah sizinle savaşmak için bineklerini eyleyip gem vuran ve tam bir hazırlık içinde savaşa gidenlere lanet etsin. Anam ve babam sana feda olsun -ey Hüseyin-! Senden dolayı benim musibetim ve matemim büyüktür. O halde senin makamını yücelten ve (size sevgimden dolayı) bana ikramda bulunan Allah'tan, Muhammed'in -Allah ona ve üstün soyuna rahmet etsin- Ehlibeyt'inden olan muzaffer İmam'la (İmam Mehdi) ile senin kanını istemeyi (intikamını almayı) nasip etmesini niyaz ediyorum.

Allah'ım! Beni Hüseyin'in yüzü suyu hürmetine dünya ve ahirette kendi dergahında şerefli ve haysiyetli kıl. Ey Eba Abdullah (Hüseyin)! Senin sevgin ve muhabbetinle ve (size karşı) zulmün temelini atanlardan ve bunu sağlamlaş-

tranlardan, size ve Şiilerinize (takipçilerinize) zulüm ve sitem etmede bu temeli izleyenlerden uzaklaşarak Allah'a, Resulü'ne, Emirulmüminin Ali'ye, Fatıma'ya, Hasan'a ve sana yaklaşıyorum. (Ey Hüseyin!) Allah'a ve size doğru onlardan uzaklaşıyorum. Sizi ve sizin dostlarınızı sevmekle düşmanlarınızdan, size karşı savaş düzenleyenlerden ve onların dostlarından ve izleyicilerinden uzaklaşmakla önce Allah'a ve daha sonra size yaklaşıyorum. (Ey Hüseyin!) Ben sizinle barışık olanlarla barışığım, sizinle savaş içinde olanla savaş içindeyim. Size dost olanla dostum, düşman olanla düşmanım.

O halde, sizi ve dostlarınızı tanımakla bana lütufta bulunan ve düşmanlarınızdan uzaklaşmayı bana nasip eden Allah'tan beni dünya ve ahirette sizinle beraber kılmasını, dünya ve ahirette sizin yanınızda benim için doğru makam sabit kılmasını niyaz ediyorum. Allah'tan beni, sizin için Allah katında olan makam-ı mahmud'a (beğenilmiş makama) ulaştırmasını ve sizden hidayet üzere olan, aşikâr ve (hakkı) konuşan İmam (Mehdi) ile sizin intikamınızı almayı bana nasip etmesini niyaz ediyorum. Allah'tan

sizin hakkınız ve kendi yanındaki mevkiinizin hakkı hürmetine, sizden dolayı büründüğüm yas ve mateme karşılık acısı İslam'da, göklerde ve yerde çok büyük olan musibetten dolayı matemiye verdiği en üstün sevabı ver-mesini niyaz ediyorum. Bu ne kadar da büyük bir musibettir; sonucu ve acısı İslam'da, bütün yer ve göklerde ne kadar da büyüktür!

Allah'ım! Beni bu halinde kendilerine senden salat, rahmet ve mağfiret ulaşan kimselerden kıl.

Allah'ım! Yaşamımı Muhammed ve Ehlibeyt'inin yaşamı gibi ve ölümümü Muhammed ve Ehlibeyt'inin ölümü gibi kıl.

Allah'ım! Bu gün, Ümmeyyeoğulları'nın ve sürekli durduğu her yerde ve mekanda Peygamber'inin (Allah'ın rahmeti ona ve Ehlibeyt'ine olsun) diliyle ve senin dilinle lanetlenen kim-senin (Muaviye'nin) oğlu olan o lanetli, o ciğer yiyen (Hind'in) veledinin (Yezid'in) uğurlu saydığı ve bayram ettiği gündür.

Allah'ım! Ebu Süfyan'a, Muaviye'ye, Muaviye oğlu Yezid'e lanet eyle; lanetin ilelebet onların üzerine olsun.

Bugün, Ziyadoğulları'nın ve Mervanoğulları'nın Hüseyin'i (Allah'ın rahmetleri onun üzerine olsun) katlettiklerinden dolayı sevindikleri gündür. Allah'ım! Onlara lanet ve azabını kat kat artır.

Allah'ım! Bu günde, bu halimde ve hayatım boyunca onlardan uzaklaşarak, onlara lanet ederek, Peygamber'in ve Ehlibeyt'inin (ona ve Ehlibeyti'ne selâm olsun) sevgisi ve muhabbetiyle sana yaklaşıyorum.

Allah'ım! Muhammed ve Ehl-i Beyt'inin hakkında ilk zulmedene ve bu zulümde onu izleyen en son takipçisine lanet eyle.

Allah'ım! Hüseyin'le (a.s) savaşı ve onun öldürmek için işbirliği yapan, biatleşen ve onlara uyan güruha lanet eyle; Allah'ım! Onların hepsine lanet et."

Ey Eba Abdullah (Hüseyin)! Selâm olsun sana ve senin hareminde yatan ruhlara!- Yaşadığım sürece, gece ve gündüz devam ettiği müddetçe ilelebet benden sana Allah'ın selamı olsun. Allah, bunu (ziyaretimi) sizi ziyaretim için son ahdim kılmasın. Selamı olsun Hüseyin'e, Ali b.

Hüseyin'e (İmam Zeynelabidin'e), Hüseyin'in evlatlarına ve Hüseyin'in ashabına."

Allah'ım! İlk zalimi benim lanetimle lanetle ve lanete birincisiyle başla, sonra ikinciye, sonra üçüncüye, sonra dördüncüye lanet et; Allah'ım! Beşinci olarak da Yezid'e lanet et.

Kıyamet gününe kadar Ubeydullah b. Ziyad'a, İbn-i Mercane'ye, Ömer İbn-i Sa'd'a, Şimr'e, Ebusüfyan oğullarına, Ziyad oğullarına, Merwan oğullarına lanet eyle."

Allah'ım! Şükredenlerin (Ehlibeyt'in) musibetinden dolayı sana hamd ettikleri gibi hamd olsun. (Bu) büyük acımdan dolayı Allah'a hamd olsun. Allah'ım! Sana geliş (kıyamet) günü Hüseyin'in şefaatinin bana nasip eyle. Kendi katında Hüseyin aleyhisselam ve onun (a.s) uğrunda canlarını feda eden ashabıyla birliktelikle kazandığım doğruluk makamını benim için sabit kıl."

İMAM HÜSEYİN'İN (A.S) ERBAİN ZİYARETİ

Bu ziyaret Sefer ayının yirminci gününde okunur. Şeyh Tusî, *et-Tehzib* ve *Misbahu'l-Müteheccid* kitaplarında İmam Hasan Askeri 'den (a.s) şöyle nakleder:

Müminin alameti beştir:

- 1- Her gün (on yedisi farz ve otuz dördü sünnet olmak üzere) elli bir rekat namaz kılmak.
- 2- Erbain ziyareti yapmak.
- 3- Sağ ele yüzük takmak.
- 4- Secdede alını toprağa bırakmak.
- 5- Bismillahirrahmanirrahim'i yüksek sesle söylemek."

Tehzib ve *Misbah* kitaplarında kaydedilen Sefvan-ı Cemmal'ın İmam Cafer Sadık'tan (a.s) rivayet ettiği ziyaret şöyledir: Güneş yükselince İmam Hüseyin'i (a.s) şöyle ziyaret et:

السَّلَامُ عَلَى وِلِيِّ اللَّهِ وَحَبِيبِهِ، السَّلَامُ عَلَى خَلِيلِ
اللَّهِ وَنَجِيِّهِ، السَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللَّهِ وَابْنِ صَفِيِّهِ، السَّلَامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ، السَّلَامُ عَلَى أَسِيرِ
الْكُرْبَاتِ وَقَتِيلِ الْعِبْرَاتِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ
وَابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ، أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ
وَحَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ، وَأَجْتَبَيْتَهُ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ، وَجَعَلْتَهُ
سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ، وَقَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ، وَذَائِدًا مِنَ
الذَّادَةِ، وَأَعْطَيْتَهُ مَوَارِيثَ الْأَنْبِيَاءِ، وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى
خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ، فَأَعْدَرَ فِي الدُّعَاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ،
وَبَدَّلَ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجُهَالَةِ وَخَيْرَةَ
الضَّلَالَةِ، وَقَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا، وَبَاعَ حَظَّهُ
بِالْأَرْذَلِ الْأَذْنَى، وَشَرَى آخِرَتَهُ بِالْثَمَنِ الْأَوْكَسِ،

وَتَغَطَّرَسَ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ، وَأَسْحَطَكَ وَأَسْحَطَ نَبِيَّكَ،
وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْزَارِ
الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارَ، فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى
سُفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَأَسْتَبِيحَ حَرِيمُهُ.

اللَّهُمَّ فَالْعَنُهُمْ لَعْنًا وَبِيلاً وَعَدِّبْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا،
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَابْنُ أَمِينِهِ، عِشْتَ
سَعِيدًا وَمَضِيَّتَ حَمِيدًا وَوُتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا.

وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِزٌ مَا وَعَدَكَ، وَمُهِلِكٌ مَنْ
خَدَلَكَ، وَمُعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيَتْ بِعَهْدِ
اللَّهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ، فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
قَتَلَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
بِذَلِكَ فَرَضِيَّتَ بِهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَيُّ وَليِّ لِمَنْ وَالَاهُ وَعَدُوِّ لِمَنْ
 عَادَاهُ، يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بِنَ رَسُولِ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ
 كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ، لَمْ
 تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ الْمُدْهَمَاتُ مِنْ
 نِيَابِهَا، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ
 وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ
 الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ وُلْدِكَ
 كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى، وَالْحُجَّةُ
 عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا، وَأَشْهَدُ أَيُّ بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَايَابِكُمْ،
 مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي، وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ
 سَلْمٌ وَأَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى
 يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ
 اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ

وَعَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

Sonra iki rekat namaz kıl ve hacetlerini iste.

Erbain Ziyaretinin Anlamı:

Selam olsun Allah'ın velisine ve habibine. Selam olsun Allah'ın dostuna ve seçtiğine. Selam olsun Allah'ın halis kuluna ve halis kulu-
nun oğluna. Selam olsun mazlum ve şehid Hüseyin'e. Selam olsun bela ve hüzünler esirine ve göz yaşlarıyla katledilene.

Allah'ım! Şahadet ederim ki o (Hüseyin) senin lütfün ve ikramınla kurtuluşa eren velin ve velinin oğludur, seçkin kulun ve seçkin kulu-
nun oğludur. Sen kendisine şahadetle lütufta bulundun; saadete has kıydın, soyunun temiz olmasıyla seçtin, onu yüce kişilerden yüce bir kişi, önderlerden bir önder ve (İslam'ı) savunanlardan bir savunucu kıydın, kendisine bütün peygamberlerin mirasını verdin, vasilerden kılıp yaratıklarına hüccet ettin; o da halka hücceti tamamladı ve ümmete mazeret bırakmadı, yumuşaklıkla nasihat etti ve kullarını cehaletten ve dalalet şaşkınlığından kurtarmak için senin yo-

lunda kanını akıttı. Dünyanın aldattığı ve payını (ahiretini) dünyanın değersiz alçak metasına ve ahiretini en değersiz paraya satan, hava ve hevesine dalan ve alçalan kimseler onun aleyhine birleştiler ve ona sitem ettiler. Onlar öyle kişilerdir ki seni ve peygamberini öfkelenlendirdiler ve kullarından ateşi (cehennemi) hakmeden omuzlarında ağır günah yükünü taşıyan, şekavet ve nifak ehli kimselere itaat ettiler. O (Hüseyn) da sabır ve tahammül ederek senin yolunda onlarla cihat etti; nihayet sana itaat yolunda kanı döküldü ve saygınlığını çiğnemek mubah bilindi.

Allah'ım! Onlara şiddetli bir lanetle lanet et ve onları acılı bir azapla azaplandır. Selam olsun sana ey Resulullah'ın oğlu. Selam olsun sana ey vasilerin efendisinin oğlu. Şahadet ederim ki sen Allah'ın emini ve emininin oğlusun. Saadetli yaşadın ve beğenilmiş olarak geçip-gittin, adsız, sansız, mazlum ve şehid olarak dünyadan göçtün.

Şahadet ederim ki Allah sana vaadettiği şeyi gerçekleştirecek, sana yardım etmeyip seni alçaltanı helak edecek ve seni katledeni azaplandıracaktır. Şahadet ederim ki sen Allah'ın ahidine

vefa ettin, ölüm gelip seni buluncaya kadar Allah yolunda cihat ettin; seni katledenlere Allah lanet etsin, sana zulmedenlere Allah lanet etsin, bunu duyup da razı olanlara Allah lanet etsin.

Allah'ım! Seni şahit tutuyorum ki ben onun dostuyla dost ve onun düşmanıya düşmanım. Anam-babam sana feda olsun ey Resulullah'ın oğlu! Şahadet ederim ki sen yüce sülblerde ve tertemiz rahimlerde bir nurdun. Cahiliyet devri tüm necasetleriyle seni kirletemedi ve cahileyetin zifiri karanlıkları sana cahiliyet elbiselerinden giydiremedi. Şahadet ederim ki sen dinin direklerinden, Müslümanların (dininin) rükünlerinden ve müminlerin sığınaklarındansın. Şahadet ederim ki sen iyi, takvalı, beğenilmiş, arınmış, hidayet edici ve hidayet üzere bir imamsın. Şahadet ederim ki senin evlatlarından olan imamların hepsi takva nişanesi, hidayet bayrakları, sağlam kulp (tutacak) ve dünya ehline Allah'ın hüccetidirler. Şahadet ederim ki ben size ve sizin dönüşünüze (ric'at edeceğinize) inanıyorum, dinimin ahkamına ve amelimin sonuçlarına yakinim vardır. Kalbim sizin kalbinize teslimdir ve işlerim sizin işlerinize tabidir. Allah i-

zin verdiği an size yardımım hazırđır. O halde ben sizinleyim, sizinle; dűşmanlarınızla değil.

Allah'ın rahmeti sizin üzerinize, sizin ruhlarınıza, cesetlerinize, hazırınıza, gizlinize, zahirinize ve batınına olsun; duamı icabet et ey âlemlerin Rabb'i!"

MÜMİNLERİN KABİRLERİNİ ZİYARET

Yüce Şeyh Cafer b. Kavluveyh-i Kummî Amr b. Osman-ı Razî'den şöyle rivayet etmiştir: Hz. Ebu'l-Hasan İmam Musa b. Cafer'den (a.s) şöyle buyurduğunu duydum:

Kim bizi ziyaret etmeye muvaffak olmazsa (hakkında) bizi ziyaret etmenin sevabı yazılması için bizim dostlarımızdan olan salih kulları ziyaret etsin; kim de bize sıra ve iyilik yapmaya gücü yetmezse, hakkında, bize sıra ve iyilik yapmanın sevabı yazılması için bizim dostlarımızdan olan salih kişilere sıra ve iyilik yapsın.

Yine sahih senetle Muhammed b. Ahmed b. Yahya el-Aş'arî'den şöyle rivayet etmiştir: Fid'de (Mekke yolu üzerinde bir menzilin adıdır) Ali b. Bilal ile birlikte gidip Muhammed b. İsmail-i Bezi'nin kabrini ziyaret ettik. Ali b. Bilal

bana, o kabrin sahibinin kendisine İmam Rıza'dan (a.s) şöyle rivayet ettiğini söyledi:

Kim mümin kardeşinin kabrinin yanına gidip elini onun kabrine bırakarak yedi defa Kadir Suresini okursa büyük korku günü olan kıyamet gününde güvencede olur.

Yine *Kamilu'z-Ziyarat* kitabında muteber bir senetle Abdurrahman b. Ebi Abdullah'ın İmam Cafer Sadık'tan (a.s), "Ellerimi Müslümanların kabrine nasıl bırakayım?" diye sorması üzerine İmam (a.s) eliyle yere işaret edip kibleye doğru olduğu halde elini yere bıraktı.

Sahih bir senetle Abdullah b. Sinan'ın İmam Cafer Sadık'tan (a.s), "Kabir ehlini nasıl selamlamak gerekir?" diye sorası üzerine İmam (a.s) şöyle buyurdu:

السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ أَنْتُمْ لَنَا
فَرَطٌ وَنَحْنُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ.

Anlamı:

Selam olsun mümin ve Müslüman olan kabir ehline. Siz bizden öne geçtiniz ve biz de inşallah size kavuşacağız.

İmam Hüseyin'den (a.s) de şöyle rivayet edilmiştir: "Kim mezarlığa girer de şöyle derse:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الْاَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْاَجْسَادِ الْبَالِيَةِ وَالْعِظَامِ
النَّخْرَةِ الَّتِي خَرَجَتْ مِنَ الدُّنْيَا وَهِيَ بِكَ مُؤْمِنَةٌ، اَدْخِلْ عَلَيْهِمْ
رَوْحاً مِنْكَ وَسَلَاماً مِنِّي.

Allah Teala onun için, Adem'den kıyamete kadar yaratmış olduğu kullarının sayısının iyilik yazar."

Anlamı: Allah'ım! -Ey- dünyadan ayrıldıkları zaman sana iman eden bu fani ruhların, dağılan bedenlerin ve çürüyen kemiklerin Rabbi! Bu ruhlara kendinden taraf neşe ve benden taraf selamlik ver.

• İmam Ali'den (a.s) şöyle rivayet edilmiştir: "Mezarlığa giren bir kimse şöyle derse:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ، اَسْئَلُكَ عَلٰی اَهْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ،
مِنْ اَهْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، يَا اَهْلَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اللّٰهُ، كَيْفَ وَجَدْتُمْ قَوْلَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، مِنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، يَا لَا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، بِحَقِّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ، اغْفِرْ لِمَنْ قَالَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ،

وَاحْشُرْنَا فِي زَمْرَةٍ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيَّ
وَيُؤَيُّ اللَّهُ.

Allah Teala onun için elli yıllık ibadetin sevabını yazar; ondan, babasından ve annesinden elli yıllık günahı siler."

Anlamı: Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla. Selam olsun "la ilâhe illellah" (tevhid) ehlinden "la ilâhe illellah" (tevhid) ehline. Ey "la ilâhe illellah" (tevhid) ehli! "La ilâhe illellah"ın hakkı için, "kendisinden başka ilah olmayan Allah'tan "la ilâhe illellah" sözünü(n mükafatını) nasıl buldunuz? Ey kendisinden başka ilah olmayan Allah! "La ilâhe illellah"ın hakkı için "la ilâhe illellah" diyeni bağışla ve bizi "la ilâhe illellah, Muhammedun resulullah ve Aliyyun veliyyullah" diyenlerin safında haşret.

• Başka bir rivayette ise şöyle geçmektedir: "Mezarlıktan geçerken orada söylenecek en güzel söz durarak şöyle demektir:

اللَّهُمَّ وَهُمْ مَا تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ مَعَ مَنْ أَحَبُّوا .

Anlamı: Allah'ım! Kimi dost edinmişlerse onu

onlara dost et ve kimi seviyor idiyseleer onu onlarla birlikte haşret.

• Seyyid b. Tavus *"Misbahu'z-Zair"* adlı eserinde şöyle demiştir: Müminlerin kabrini ziyaret etmek istediğin zaman Perşembe günü ziyaret etmen daha iyidir; ama buna rağmen istediğin zaman da ziyaret edebilirsin. Kabir ehli şöyle ziyaret edilir: Kibleye doğru dön ve elini onların kabirlerine bırakarak şöyle de:

اللَّهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَأَنْسِ وَحْشَتَهُ وَأَمِنْ رَوْعَتَهُ، وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مَنْ سِوَاكَ، وَأَلْحِقْهُ بِمَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ.

Anlamı: Allah'ım! Onun garipliğine merhamet et, onu yalnızlıktan çıkar, dehşetinin munisi ol, korkusunu güvenceye dönüştür, kendi rahmetinden ona senden başkasının merhametine ihtiyaç duymayacak bir rahmet et ve onu sevdiği kişilere kavuştur.

• Sonra yedi defa Kadir Suresini oku. Onları ziyaret etme ve onun sevabıyla ilgili olarak bir başka rivayette Fuzeyl'den şöyle aktarılmıştır:

Kim bir müminin kabrinin yanında Ka-

dir Suresini yedi defa okursa, Allah Teala onun kabrinin yanına bir melek gönderir. Bu melek onun kabrinin yanında Allah'a ibadet eder ve Allah Teala o meleğin ibadetinin sevabını ölen kişi için yazar. Dirilip kabrinden çıktığı zaman Allah Teala o melekten dolayı onun karşılaşacağı kıyametin bütün korkularını ondan çevirir ve nihayet onu cennete sokar.

Yedi defa Kadir Suresini okuduktan sonra Fatiha, Felak, Nass ve İhlas Surelerini ve ayete'l-kürsü'yü de her birini üç defa okusun. Yine onları ziyaret etmekle ilgili olarak Muhammed b. Müslim'den şöyle rivayet edilmiştir: İmam Cafer Sadık'a (a.s), "Ölüleri ziyaret edelim mi?" diye arzettim. İmam (a.s), "*Evet*" buyurdu. "Onlar ziyaretlerine gittiğimizi biliyorlar mı?" diye sordum. İmam (a.s), "*Evet; andolsun Allah'a biliyor, seviniyor ve sizinle ünsiyet kuruyorlar*" buyurdu. Ben, "Onları ziyaret ettiğimiz zaman ne söyleyelim?" diye sorunca da şöyle buyurdu: "De ki:

اللَّهُمَّ جَافِ الْأَرْضَ عَن جُنُوبِهِمْ، وَصَاعِدِ إِلَيْكَ
أَرْوَاحَهُمْ، وَلَقِّهِمْ مِنْكَ رِضْوَانًا، وَأَسْكِنِ إِلَيْهِمْ مِنْ رَحْمَتِكَ

مَا تَصِلُ بِهِ وَحَدَّهْمُ وَتُؤْنِسُ بِهِ وَخَشَتَهُمْ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

Anlamı: Allah'ım! Yeri onların yanlarından boşalt (kabirlerini genişlet), ruhlarını kendine doğru yükselt, rızvanını onlara ulaştır, onların yalnızlığını giderecek, dehşet ve korkularını ünsiyete çevirecek rahmetinden onlara sükûnet ver. Şüphesiz senin her şeye gücün yeter.

• Seyyid daha sonra şöyle demiştir: Müminlerin kabirleri arasında olduğun müddetçe on bir defa İhlas Suresini okuyup onlara hediye et. Kim böyle yapacak olursa Allah Teala'nın ona ölülerin sayısınca sevap vereceği rivayet edilmiştir...

Kamilu'z-Ziyaret kitabında İmam Cafer Sâdık'tan (a.s) şöyle rivayet edilmiştir:

Ölüleri güneş doğmadan önce ziyaret edecek olursanız duyar ve cevap verirler size. Fakat güneş doğduktan sonra ziyaret ederseniz duyar ama cevap vermezler.

Ravendi'nin "*ed-Deavat*" adlı kitabında Peygamber efendimizden (s.a.a) ölüleri geceleyin ziyaret etmenin mekruh olduğu rivayet edilmiş-

tir. Nitekim Ebuzer'e, "Hiçbir zaman onları gece-
leyin ziyaret etme." buyurmuştur. Şeyh-i Şehid'in
Mecmua'sında Resulullah'tan (s.a.a) şöyle nak-
ledilmiştir: "Kim bir ölünün kabrinin yanında üç
defa şu cümleyi derse:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ لَا تُعَذِّبَ هَذَا

الْمَيِّتَ

Allah Teala kıyamet günü ondan azabı uzaklaş-
tırır."

Anlamı: Allah'ım! Muhammed ve Ehlibeyti'-
nin hakkı hürmetine bu ölüyü azaplandırmama-
nı diliyorum.

• *Camiu'l-Ahbar*'da bazı sahabelerin Peygam-
ber efendimizden (s.a.a) şöyle naklettikleri geç-
mektedir: "Ölüleriniz için hediye gönderin." Biz,
"Ölülerin hediyesi nedir?" diye sorunca, "*Sadaka
ve duadır*" buyurdu ve ekledi:

Ölülerin ruhları her Cuma günü dünya-
nın semasına gelip evlerinin karşısında
durarak her biri hazin bir sesle ve ağlaya-
rak şöyle feryat ederler: "Ey benim ailem
ve çocuklarım, ey babam, annem ve akra-
balarım! Daha önce bizim elimizde olan

şeylerle bize şefkat gösterin. Onun azap ve hesabı bizim üzerimizdedir, faydası ise diğerlerinedir." Her biri akrabalarını çağırarak derler ki: Bir dirhem parayla veya bir ekmek parçasıyla ya da bir elbiseyle bize iyilik yapın ki, Allah size cennet elbisesi giydirdi.

Peygamber efendimiz (s.a.a) sonra ağladı. Biz de onunla birlikte ağladık; efendimiz o kadar ağladı ki artık konuşma gücü kalmamıştı; sonra şöyle buyurdu:

Bunlar naz-u nimet içerisinde olduktan sonra sizin toprakta çürüyen kardeşlerinizdirler... Sonra şöyle derler: "Eyvahlar olsun bize! Elimizde olan şeyden Allah'a itaat ve O'nun rızası doğrultusunda infak edecek olsaydık, şimdi size muhtaç olmazdık. Sonra teessüf ve pişmanlık duydukları halde geri dönerek şöyle feryat ederler: Çabuk gönderin ölümlerin sadakasını.

Yine Hazretten şöyle rivayet etmiştir:

Ölü için verilen her sadakayı bir melek, nuru yedi kat göğe ulaşan bir tabağa koyarak kabrin kenarında durup, "Selâm olsun size ey kabirlerin ehli! Bu hediyeyi aileniz

gönderdi size" der. Bunun üzerine onu alarak mezarına indirir ve onunla uyuduğu yer genişler... Bilin ki, kim sadakayla ölüye iyilikte bulunursa Allah katında onun Uhud dağı kadar büyük bir mükafatı vardır. Ve diri olan Allah'ın arşının gölgesinin dışında bir gölgenin bulunmadığı kıyamet günü Allah'ın arşının gölgesinde olur ve ölü bu sadakayla kurtulur.

Müminlerin mezarını ziyaret etmenin çok sevabı olmakla birlikte birçok yararları da vardır. İbret almaya, şuur kazanmaya, dünyaya eğilim ve rağbet göstermemeye ve ahirete yönelmeye neden olur. İnsan çok üzüldüğü zaman ve yine çok sevinçli olduğu zaman mezarlığa gitmelidir. Dolayısıyla akıllı kişi, kalbinden dünyanın tatlılığının çıkması ve dünya metası ağzında acı olması için mezarlıkta ibret almalı, dünyanın fani olacağını düşünmeli, halinin dönüşüp alt-üst olacağını hatırlamalı, kendisinin de yakında onlar gibi olacağını, artık amel edemeyeceğini ve diğerlerine ibret vesilesi olacağını düşünmelidir.

TEVESSÜL DUASI

Merhum Allame Meclisî şöyle nakleder:

Bazı muteber kitaplarda Muhammed b. Babeveyh, Tevessül duasını masum Ehlibeyt İmamları'ndan rivayet etmiş ve "Bu duayı okuduğum her işte, kısa zaman içerisinde hacetim reva oldu." demiştir.

Bu dua şöyledir:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا رَسُولَ اللَّهِ
يَا إِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا
وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا
وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ،

يا أبا الحَسَنِ يا أميرَ الْمُؤْمِنِينَ يا عَلِيَّ بْنَ أَبِي
طالِبٍ، يا حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يا سَيِّدَنَا وَمَوْلانا إِنَّا
تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إلى اللَّهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ
يَدَيْ حاجاتِنَا، يا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ،

يا فاطِمَةَ الزَّهراءِ يا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يا فُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ،
يا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلاتِنَا إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ
إلى اللَّهِ وَقَدَّمْناكَ بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنَا، يا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ
إِشْفَعْ لَنا عِنْدَ اللَّهِ،

يا أبا مُحَمَّدٍ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّها الُّمُجْتَبَى يا بْنَ
رَسُولِ اللَّهِ، يا حُجَّةَ اللَّهِ على خَلْقِهِ يا سَيِّدَنَا وَمَوْلانا
إِنَّا تَوَجَّهْنا وَاسْتَشْفَعْنا وَتَوَسَّلْنا بِكَ إلى اللَّهِ وَقَدَّمْناكَ
بَيْنَ يَدَيْ حاجاتِنَا يا وَجِيهاً عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ لَنا عِنْدَ
اللَّهِ،

يا ابا عَبْدِاللهِ يا حُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الشَّهِيدُ يا بْنَ
رَسُولِ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ يا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا يا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ،

يا ابا الْحُسَيْنِ يا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ، يا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يا
بْنَ رَسُولِ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ يا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا
إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللهِ، وَقَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ
اللهِ،

يا ابا جَعْفَرٍ يا مُحَمَّدَ، بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا الْبَاقِرُ يا بْنَ
رَسُولِ اللهِ يا حُجَّةَ اللهِ عَلَيَّ خَلْقِهِ يا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللهِ، وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يا وَجِيهًا عِنْدَ اللهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ،

يا ابا عبد الله يا جعفر بن محمد، أيها الصادق يا بن
رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا
توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين
يدي حاجتنا، يا وحيها عند الله اشفع لنا عند الله،

يا ابا الحسن يا موسى بن جعفر، أيها الكاظم يا
بن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا
انا توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك
بين يدي حاجتنا، يا وحيها عند الله اشفع لنا عند
الله،

يا ابا الحسن يا علي بن موسى أيها الرضا يا بن
رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا ومولانا انا
توجهنا واستشفعنا وتوسلنا بك الى الله وقدمناك بين
يدي حاجتنا، يا وحيها عند الله اشفع لنا عند الله،

يا ابا جَعْفَرٍ يا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ أَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا بَنَ
رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا، يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ،

يا ابا الْحَسَنِ يا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ أَيُّهَا الْهَادِي التَّقِيُّ يَا
بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللَّهِ،

يا ابا مُحَمَّدٍ يا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ، أَيُّهَا الزَّكِيُّ
الْعَسْكَرِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا
سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى
اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعْ
لَنَا عِنْدَ اللَّهِ،

يَا وَصِيَّ الْحَسَنِ وَالْحَلْفَ الْحُجَّةَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ
 الْمَهْدِيُّ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا
 سَيِّدَنَا وَمَوْلَانَا إِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ إِلَى
 اللَّهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهًا عِنْدَ اللَّهِ إِشْفَعُ
 لَنَا عِنْدَ اللَّهِ.

Sonra hacetlerini iste; inşallah hacetlerin reva
 olacaktır. Başka bir rivayette ise şöyle geçer:
 Daha sonra şöyle de:

يَا سَادَتِي وَمَوَالِيَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكُمْ أَيْمَتِي وَعُدَّتِي
 لِيَوْمِ فَقْرِي وَحَاجَتِي إِلَى اللَّهِ، وَتَوَسَّلْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ،
 وَاسْتَشْفَعْتُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ، فَاشْفَعُوا لِي عِنْدَ اللَّهِ،
 وَاسْتَنْقِدُونِي مِنْ ذُنُوبِي عِنْدَ اللَّهِ، فَإِنَّكُمْ وَسِيلَتِي إِلَى اللَّهِ
 وَجُبُّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجَاةً مِنَ اللَّهِ، فَكُونُوا عِنْدَ اللَّهِ
 رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

وَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ اللَّهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

Tevessül Duasının Anlamı

Allah'ım! Ben, rahmet peygamberi Muhammed sallallahu aleyhi ve âlih'i huzuruna vasıta ederek niyaz ediyorum ve sana yöneliyorum. Ya Ebe'l-Kasım, ey Allah'ın resulü, ey rahmet önderi, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik, senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimiz için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, Allah indinde bize şefaata eyle.

Ya Eba'l-Hasan, ey Müminlerin Emiri, ey Ali b. Ebi Talib, ey Allah'ın yaratıkları üzerindeki hücceti, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik, senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimiz için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, Allah indinde bize şefaata eyle.

Ey Fatımetü'z-Zehra, ey Muhammed'in kızı, ey Peygamber'in gözünün nuru, ey hanımefendimiz ve serverimiz! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik, senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin kabulü için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, Allah indinde bize şefaata eyle.

Ey Eba Muhammed, ey Hasan b. Ali, ey Mücteba, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yaratıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Eba Abdillah, ey Hüseyin b. Ali, ey şehid, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Eba'l-Hasen, ey Ali b. Hüseyin, ey Zeynelabidin, ey Peygamber-'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Eba Cafer, ey Muhammed b. Ali, ey İmam Bâkır, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Eba Abdullah, ey Cafer b. Muhammed, ey İmam Sadık, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Ebe'l-Hasan, ey Musa b. Cafer, ey İmam-ı Kazım, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Ebe'l-Hasan, ey Ali b. Musa, ey İmam Rıza ve ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Eba Cafer, ey Muhammed b. Ali, ey İmam Takiy el-Cevad, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Ebe'l-Hasan, ey Ali b. Muhammed, ye İmam Hâdi en-Naki, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey Eba Muhammed, Ey Hasen b. Ali, ey İmam Zekiy el-Askerî, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

Ey İmam Hasenu'l-Askerî'nin vasisi, ey hüccet olan halef, ey kıyam etmesi beklenen Mehdi, ey Peygamber'in torunu, ey Allah'ın yarattıklarına hücceti olan, ey efendimiz ve mevlamız! Gerçekten biz seni vasıta ederek Allah'a yöneldik, şefaata diledik ve senin vesilenle Allah'a tevessül ettik ve hacetlerimizin verilmesi için seni öne geçirdik; ey Allah katında şerefli olan, bize Allah indinde şefaata eyle.

"Ey efendilerim ve mevlalarım, ben, ey İmamlarım olan, yoksulluk ve hacet günlerimde azığım olacak sizleri vasıta ederek Allah'a yöneldim ve sizinle Allah'a tevessül ettim ve sizin vesilenizle şefaât diledim.

O halde Allah indinde şefaât edin bana ve Allah katında, günahlarımdan beni kurtarın; şüphesiz siz, benim Allah katındaki vesilemişsiniz; sizi sevmek ve size yakınlaşmakla, Allah'tan kurtuluş ümit ediyorum. Öyleyse ey efendilerim, ey Allah'ın velileri! Allah katında benim ümit (sermayem) olun.

Allah'ın rahmeti onların hepsinin üzerine olsun. Allah'ın laneti evvelerinden sonlarına kadar onlara zulüm edenlerin üzerine olsun; amin, ey Alemlerin Rabbi!"

İmam Mehdi'ye (a.f) Dua

اَللّٰهُمَّ كُنْ لِيُوَلِيَّكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى
آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَانِدًا
وَنَاصِرًا وَدَلِيْلًا وَعَيْنًا حَتَّى تُسَكِّنَهُ اَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ فِيهَا
طَوِيْلًا.

Anlamı: Allah'ım! Velin Hüccet ibni'l-Hasan'ı (Hz. Mehdi'yi); salâvatın onun ve babalarının üzerine olsun, (insanların) teslimiyetiyle birlikte yeryüzüne yerleştirip (hâkim kılıp) uzun zaman orada faydalandırıncaya kadar, onun şimdi ve her zaman dostu, koruyucusu, rehberi, yardımcısı, kılavuzu ve gözü ol."

Tövbe Zikri

اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَأَتُوْبُ إِلَيْهِ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ يَتُوْبَ عَلَيَّ تَوْبَةً عَبْدٍ ذَلِيْلٍ

خَاضِعٍ خَاشِعٍ، فَقِيرٍ مُسْكِينٍ مُسْتَكِينٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا
وَلَا ضَرًّا، وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا.

Okunuşu:

Esteğfirullahe'llezi la ilahe illa huvel hayyul gayyum, errahmanu'r-rahim; zul-celali ve'l-ikram ve etubu ileyhi, ve es'eluhu en yusalliye alâ Muhammedin ve Âl-i Muhammedin, ve en yetube aleyye tevbete abdin zelilin, haziin, haşî-in, feginin, miskin, mustekinin. La yemliku li nef-sihi nef'en ve la zarra, ve la mevten ve la heyaten ve la nuşura.

Anlamı:

Allah'tan bağışlanma diliyorum; O Allah ki, O'ndan başka ilâh yoktur, diridir, her şeyi ayakta tutandır; Rahman ve Rahimdir, celal ve ikram sahibidir. O'ndan, bu aciz, zelil, düşkün, fakir, perişan, miskin, hor-hakir, sana sığınan, kendisi için hiçbir yarar ve zarara sahip olmayan, ölümlü, hayatı ve tekrar dirilmesi iradesinin dışında olan şu kulunun tövbesini kabul buyurmasını diliyorum.

Ziyaretlerden Sonra Okunan Dua

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اللَّهُمَّ إِنَّا
نَسْأَلُكَ وَنَدْعُوكَ وَنُقَسِّمُ عَلَيْكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ
الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ، وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، أَنْ لَا تَدْعَ لَنَا فِي هَذَا الْمَشْهَدِ الْمَعْظَمِ
وَالْمَقَامِ الْمُكْرَمِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا
سُوءًا إِلَّا دَفَعْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا مَرِيضًا إِلَّا
شَفَيْتَهُ وَعَافَيْتَهُ، وَلَا غَائِبًا إِلَّا حَفِظْتَهُ وَأَدْنَيْتَهُ، وَلَا
حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَىٰ وَلَنَا
فِيهَا صَلَاحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا وَيَسَّرْتَهَا،

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلَا بَائِنًا وَأُمَّهَاتِنَا، وَآخُونَ دِينِنَا،
وَأَقْرِبَائِنَا وَجِيرَانِنَا، وَمَنْ عَلَّمَنَا، وَمَنْ لَهُ فَضْلٌ عَلَيْنَا،
وَمَنْ اتَّخَذَ عِنْدَنَا يَدًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، ذُنُوبِنَا
كُلَّهَا، صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا، مَا تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ،
وَأَعَصَمْنَا فِيهَا مِنْ بَقِيٍّ مِنْ أَعْمَارِنَا، وَارْحَمْنَا وَلَا تُسَلِّطْ
عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا،

اللَّهُمَّ أَحِينَا مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَامْتِنَا مَمَاتِهِمْ،
وَاحْشُرْنَا مَعَهُمْ وَفِي زُمْرَتِهِمْ وَتَحْتَ لَوَائِهِمْ، وَلَا تُفَرِّقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةَ،
وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ يَا كَرِيمُ،
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم
تَسْلِيمًا.

Anlamı:

Allah'ım! Muhammed ve Ehlibeyti'ne salt ey-
le. Allah'ım! Senden istiyoruz ve sana dua edi-
yoruz, senin ulu, en yüce, en aziz, en yüce ve
kerim ismine yemin veriyoruz ve peygamberin
Muhammed'in -Allah'ın salatu ve selamı onun
ve Âl-i'nin üzerine olsun- ve tertemiz Ehlibey-
ti'nin (Allah'ın selamı onların üzerine olsun)
hakkı hürmetine yemin verdiriyoruz; bu yüce
türbede ve saygın makamda bizim için bağışla-
madığın hiç bir günah, gidermediğin hiçbir sı-
kıntı, defetmediğin hiç bir kötülük, ödenmedik
hiçbir borç, iyileştirmedeğin ve afiyet vermedi-
ğin hiç bir hastalık, korumadığın ve yaklaştı-
rmadığın hiçbir gayıp, reva etmediğin ve kolay-
laştırmadığın, kendisinde senin rızan olan ve bi-
zim için de hayır ve salah olan dünya ve ahiret
hacetlerinden bir hacet bırakma.

Allah'ım! Bizi, ve babalarımızı, analarımızı,
din kardeşlerimizi, akrabalarımızı, komşuları-
mızı, bize öğretenleri, bizim üzerimize fazilet
sahiplerini, bizim yanımızda mümin erkek ve
kadınların elinden tutanların (onlara yardım
edenleri) küçük-büyük, geçmiş ve gelecek bü-

tün günahlarımızı bağışla. Bizi geride kalan ömürümüzde -günah işlemekten- koru. Bize merhamet et. Bize merhamet etmeyeni bize musallat etme.

Allah'ım! Bizi Muhammed ve Âl-i Muhammed'in yaşamıyla yaşat, bizi onların ölümüyle öldür; bizi onlarla birlikte, onların topluluğuyla ve onların sancağı altında haşır et. Dünya ve ahirette bizimle onların arasında bir göz açıp kapama miktarı kadar ayrılık düşürme.

Allah'ım! Biz senden rıdvanının en hayırsısını ve cennetini istiyoruz ve gazabının en şerrinden ve cehennem ateşinden sana sığınıyoruz; ey Kerim.

Allah'ın salata ve tam bir teslim oluşla selamı efendimiz Muhammed'e ve onun tertemiz Ehlibeyti'nin üzerine olsun.